

PENTRU O BAZĂ A CULTURII MODERNE PRIN
DREPTUL LA INFORMARE AL FIECĂRUI CETĂȚEAN

Zilbina

românească

SERIE NOUĂ
REDACTOR:
CORNELIU LEU
ANUL CLXXVIII
decembrie
2006

R.CO.R. 1997 distincția cu ordinul MERITUL CULTURAL în grad de Mare Ofițer și cu ORDINUL ZIARIȘTILOR clasa I - aur I.P.S.R.

PROIECTE PENTRU ANUL ADERĂRII ROMÂNIEI LA UE

lanse de

CONSFĂTUIREA NAȚIONALĂ A INTELLECTUALILOR DE LA SATE

Cea de a șaptea ediție, organizată de Mișcarea pentru Progresul Satului Românesc în colaborare cu Asociația Comunelor din Romania a primit salutul Președintelui României, domnul Traian Băsescu, prin mesaj transmis de domnul Bogdan Tătaru Cazaban, Consilier de Stat la Administrația Prezidențială și a Guvernului României prin domnul Marian Petrache Secretar de Stat la Cancelaria Primului Ministru. Ea a procedat la constituirea cu caracter de permanentă colaborare dintre filialele din țară și Consiliul Științific a unui GRUP DE STUDIU, REFLECȚIE ȘI ACȚIUNE PRIVIND PROBLEMELE BUNULUI COMUN ÎN ROMÂNIA PENTRU FOLOSIREA BUNULUI COMUN NAȚIONAL SPRE BINELE COMUN AL POPULAȚIEI.

În paginile 5-6 și 11-12, expunerea pe larg a argumentării noastre privind:

BUNUL COMUN AL CETĂȚENILOR ROMÂNIEI ȘI DATORIA GUVERNĂRII DE A LE ASIGURA FOLOSIREA LUI

Totodată s-a discutat și s-au stabilit, dintre oamenii de cultură, redactorii unor reviste din localitățile țării, primarii și bibliotecarii comunal, reprezentanții altor instituții județene de cultură și voluntari ai filialelor noastre prezenți la Consfătuire, primii participanți la o rețea internet de informare culturală, științifică, artistică și inițiativă cetățenească

prin care se va realiza

HARTA CONTEMPORANĂ ROMÂNEASCĂ A VIEȚII CULTURALE ȘI INIȚIATIVELOR LOCALE

al cărui proiect îl prezentăm în paginile 7,8,9,10 împreună cu opiniile exprimate despre el.

Consfătuirea a discutat aspecte privind CONCEPTUL DE SOCIETATE CIVILĂ pe plan intern și european, lasând un apel.

La Consfătuire a fost decernată primarilor care au străduit în mod deosebit pentru ridicarea nivelului vieții culturale din comunele lor, ca și președinților unor filiale, diploma de excelență „VALORI CULTURALE”, iar unor oameni de artă premiul „VALORI CREȘTINE”. Printre aceștia, pictorul Vasile Celmare a fost încununat pentru întreaga sa operă artistică și didactică, la

(continuare în pag. 2) →

OPINII DESPRE PROIECTUL „CARTE ȘI ARTE”

Comuna noastră se află la doar câțiva kilometri de Constanța, dar asta nu ne împiedică să avem și să vrem să avem o viață culturală proprie. Fapt pentru care am reabilitat și modernizat căminul cultural și biblioteca, organizăm două concursuri artistice anuale la scară interjudețeană și națională, tipărim periodic o revistă, am editat un CD cu istoricul și realizările comunei noastre și am primit, chiar la această Consfătuire

Națională, onoranta și încurajatoarea diplomă „Valori Culturale” - 2006.

Într-un cuvânt, indiferent de distanța față de centrele culturale puternice, identitatea noastră culturală se cere afirmată, așa cum se cere afirmată identitatea fiecărei comunități din România, iar, după cum am văzut în (continuare în pag.10)

MARIANA GĂJU

primarul comunei Cumpăna
Vicepreș. al Asociației Comunelor

Pentru localitățile mai mici, sau cu pondere mai mică în unele dintre domeniile dezvoltării contemporane, ca și pentru cetățenii care simt nevoia să-și unească eforturile pentru un trai mai bun în acțiuni solidare, conceptul de „asociere” este unul imperios; este soluția de a afla prin noi înșine, adică prin forța și inițiativele pe care le putem reprezenta în acțiuni comune, căile unei dezvoltări durabile, bazată

pe buna formare și informare a celor care o pun în practică.

De altfel, însăși aderarea noastră la Uniunea Europeană este un act de asociere la familia de popoare care consemnează prin identitatea fiecăruia dintre ele și prin valorile comune care le leagă, identitatea (continuare în pag.10)

IONEL CHIRIȚĂ

Primarul Orașului Hârșova
Președintele Asociației Orașelor

CONSFĂTUIREA NAȚIONALĂ A INTELLECTUALILOR DE LA SAȚE

Problemele AGRICULTURII ROMÂNEȘTI ÎN FAȚA ADERĂRII au fost dezbătute pe baza expunerii Prof. Dr. Ing. **Mihai Berca** pe care o reproducem în paginile 3 și 4. Ca o legătură între aceste probleme puse în serviciul tehnicilor contemporane și cele ale obligațiilor guvernamentale și legislative de a dirija folosirea valorilor mediului românesc în beneficiul prioritar al cetățenilor României expuse în dezbaterile despre „Bunul Comun”, s-a bucurat de un deosebit interes expunerea Prof. Dr. **Toma George Maiorescu** privind AGRICULTURA CA PRODUCĂTOARE DE ENERGIE CARE TREBUIE FOLOSITĂ PRIORITAR PENTRU PROPRIA EI DEZVOLTARE (pag. 11), ca și expunerea ing. **Gheorghe Manea** despre PRODUCȚIA DE ENERGIE IEFTINĂ, PRIN HIDROCENTRALE, SURSĂ A IEFTINIRII TARIFELOR PENTRU POPULAȚIE. O serie de expuneri făcute de editori au pus la curent participanții cu noile cărți apărute, printre ele aflându-se volumul Prof. Dr. **Mihai Berca** „Planificarea de mediu și gestiunea resurselor naturale” la Editura Cera, primul volum din seria de „Opere definitive” ale lui **Corneliu Leu**, vasta producție a Editurii **Scrisul Românesc** din Craiova și volumul „Fabule din două veacuri” de **Nicolae Dragoș**, recent încununat cu două importante premii literare.

Asociația Comunelor din România a pus în discuție aspecte legislative privind primării și administrația publică locală. Privind dezbaterile duse de mai multă vreme chiar în paginile acestei reviste, s-a discutat MODALITATEA DE ALEGERE A PRIMARIILOR ÎN LEGEA ELECTORALA A ROMÂNIEI, discutându-se despre votul uninominal și făcându-se propunerea ca:

Pe parcursul mandatului, primării să nu mai aibă apartenență politică. Ca și Președintele Țării, ei devin ai tuturor cetățenilor din comunitățile pe care le administrează, reprezentarea pluralistă a diverselor orientări asigurându-se democratic prin consilieri reprezentând partidele, girați tocmai de imparțialitatea primarului. În acest sens propunem ca alegerea primarilor să se desfășoare odată cu alegerile prezidențiale, iar alegerea consilierilor locali și județeni să fie concomitentă cu alegerile parlamentare.

O importanță deosebită s-a acordat monitorizării tuturor aspectelor din problematica dezvoltării rurale și, pornindu-se de la disfuncționalitățile prezente, s-a lansat un apel privind: CONJUGAREA TUTUROR EFORTURILOR NAȚIONALE PENTRU DEZVOLTAREA RURALĂ ÎN ROMÂNIA CONTEMPORANĂ în care se arată că:

Subliniem faptul că dezvoltarea rurală nu este un fenomen unilateral ci, având rădăcini mult mai vechi, are o complexitate chiar mai mare decât cel al industrializării sau cel al privatizării. Evoluția acestui fenomen implică în timp istoric: factorul uman, factorul social, factorul moral, factorul cultural, factori de identitate națională, de tradiție, de mediu, de continuitate și modernizare neforțată, de credință și de relații familiale, de formare civică dar și de formare profesională, ca și probleme actuale absolut specific rurale de: sănătate, de învățământ, de forță de muncă, de nivel economic și de dotare cu tehnică modernă, de credite bancare și regim financiar, de administrație locală, de cultură și de educație permanentă și, bine-nțeles, probleme specifice de integrare europeană.

Numai enumerarea tuturor acestor factori și probleme ne duce cu gândul la domeniile multor ministere din Guvernul țării, preocupări separate care au nevoie de a se oglindi unitar, pentru o imagine de ansamblu pe care să o poată avea organizațiile societății civile spre a-și întări și preciza inițiativele proprii, degrevând astfel aparatul de stat de multe îndatoriri care pot fi preluate spre rezolvare pe plan obștesc.

Consfătuirea afirmă *necesitatea unui Consiliu Superior pentru această problemă vitală a poporului și a viitorului nostru.*

Fiind o problemă de major interes național, DEZVOLTAREA RURALĂ ÎN ROMÂNIA CONTEMPORANĂ poate fi regăsită în sferele de preocupări a numeroase și diverse instituții publice interne și internaționale, autorități, organisme centrale sau locale, dar și organizații neguvernamentale, ajungându-se chiar și la un larg interes al societăților comerciale și sectorului lor privat. Într-o asemenea multitudine de preocupări, fiind firesc faptul ca activitățile să fie complementare una alteia și să se susțină reciproc, tocmai pentru a se evita centralizările excesive și a se stimula descentralizarea creatoare, propunem, implicarea partenerială în acest demers a societății civile românești printr-o rețea de activități specifice ei.

În acest sens, se propune o bază de date cu funcții de cercetare a fenomenului și de semnalare, în primul rând, a ceea ce-l poate face să progreseze, dar și a ceea ce-l împiedică. Printr-o asemenea punere în evidență a realităților, a tendințelor, a posibilităților și disfuncțiilor din efortul de reabilitare a ruralului românesc se va realiza un instrument de lucru folositor programelor generale de dezvoltare, ca și aplicării programelor guvernamentale dar, în aceeași măsură, o ținere în contact a inițiativelor societății civile, o stimulare a acestor inițiative (obștești, personale, locale, zonale, etc.) prin exemplu reciproc și prin informare în legătură cu toate oportunitățile de care ele pot dispune.

MESAJ

Consfătuirea națională a intelectualilor de la sațe
Ediția a VII-a, 2006, Bușteni

Îmi revine deosebita onoare de a transmite salutul Președintelui României, domnului Traian Băsescu, tuturor participanților la cea de-a VII-a ediție a Consfătuirii naționale a intelectualilor de la sațe, organizată de Fundația „Episcopul Grigorie Leu”, în colaborare cu Asociația Comunelor din România și Consiliul local Bușteni.

Acest eveniment cultural constituie un prilej de lansare și consolidare a noi punți de comunicare și colaborare între reprezentanții intelectualității, ai societății civile și ai autorităților locale în vederea susținerii proiectelor capabile să creeze solidaritate și să contribuie la modernizarea vieții de la sațe.

Sprîjinul oferit cu prilejul acestei ediții de Ministerul Culturii și Cultelor, Ministerul Agriculturii, Comisia Națională UNESCO, Institutul Cultural Român confirmă parteneriatul durabil și eficient dintre instituțiile statului și societatea civilă, în efortul lor comun de a veni în întâmpinarea valorilor și aspirațiilor comunităților locale în contextul Europei unite.

Bogdan Tătaru-Cazaban
Consilier de Stat pentru cultură și culte

Albina românească

publicație a
MIȘCĂRII PENTRU PROGRESUL
SATULUI ROMÂNESC - FUNDATIA EPISCOPUL
GRIGORIE LEU

realizată în colaborare cu

**ASOCIAȚIA COMUNELOR DIN
ROMÂNIA**

editof: CASA DE EDITURA ȘI PRODUCȚIE AUDIO-
VIDEO-FILM „REALITATEA”.

Înregistrată la Registrul Comerțului

J40/5587/1991

Cod fiscal: R33954;

cont la Banc Post - Sucursala Moșilor

nr: RO11BPOS70202902964ROL01

Cod Publicații Poștă 19086

ISSN 1583-2546

REDACȚIA:

Nicolae Dragoș și Emil Drăghici -
senior editori; Dragoș Sarchizian -
secretar general de redacție; Ștefan
Naciu, Gheorghe Manea, Sergiu Târa,
Alexandru Dumitriu, Simona
Constantinescu, Antoaneta Matei

Director marketing și publicitate - Tudor
Leu. Tehnoredactare computerizată - Ve-
ronica Ionescu. Adresa: Redacția și
Administrația: bd. Dacia nr. 126, sector 2,
București 020064. Telefon: 021 6105659;
Fax: 021 2105411;

E-mail: albina@vipnet.ro;

Internet: www.vipnet.ro/albina

Abonamente: 240.000 lei anual,

120.000 lei - 6 luni, 60.000 lei - 3 luni.

prețul unui exemplar - 20.000 lei

Abonamente de sprijin: 1 milion lei anual.

Tipărit la Tipografia ANA

Dezbaterile celei de a șaptea ediții a consfătuirii

AGRICULTURA ȘI MEDIUL ROMÂNESC ÎN FAȚA ADERĂRII

Vrem, nu vrem, de la 1 ianuarie 2007 vom fi membri ai Uniunii Europene, adică vom aparține clubului select al celor mai răsăriți din Europa și din lume. Raportul de țară din septembrie 2006 prezentat ca o mare realizare a României nominalizează agricultura noastră ca una care nu e competitivă la momentul aderării, lucru recunoscut inclusiv de autoritățile publice din România. Problema exprimată prin titlu este extrem de largă și nu o putem trata integral în acest material.

Care ar fi deci problemele agriculturii României în fața integrării?

1) În primul rând cele de infrastructură nominalizată în raport:

-Incompleta refacere a proprietății și, în consecință, a organizării exploatațiilor agricole (lipsa cadastrului și claritate în fondul funciar) – vezi comparația GPS-cadastru clasic; Dificultăți în organizarea instituțiilor statului, destinate să gestioneze banii care vin de la Uniune; Dificultăți în organizarea instituțiilor care să se ocupe de siguranța alimentară; Dificultăți majore în implementarea sistemului european privind managementul specific agro-mediului care intră în atribuțiile managementului agricol și de mediu; Dificultăți în desenarea formării pieței de produse agricole de proveniență românească și racordarea ei la piața UE.

2) Din punctul nostru de vedere, adică al agriculturii române, Uniunea Europeană reprezintă chiar acel club select, nu atât de select pe cât îl considerăm noi și se consideră el, dar în care deocamdată nu putem activa economic, și cu atât mai puțin agricol din cauza existenței încă a incompatibilității reciproce. Cu alte cuvinte, putem afirma că intrăm în curtea clubului dar nu avem acces în sediul unde se procesează economia Uniunii.

În ce constau incompatibilitățile:

-Ei au bine pus la punct sistemul de proprietate, este în întregime cadastrat și înscris în cărți financiare.

-Noi nu dispunem nici măcar de 30% din proprietatea funciară, evidențiată ca legală.

-O bilă roșie pentru guvernul care a promis rezolvarea acestei probleme până la integrare și nu o va reuși. Costurile mari ale cadastrării și înscrierii în Cartea Funciară se datoresc ușurinței cu care instituția statului a cedat pârghia cadastrală a refacerii proprietății funciare către sectorul speculativ. În nici o țară din Europa nu s-a întâmplat acest lucru.

O bilă roșie și pentru reprezentanții Comisiei UE la București care nu au insistat în rezolvarea acestei probleme vitale până în momentul integrării.

Consecință: Nesiguranța asupra proprietății funciare grevează greu asupra:

■ formării fermei mici, mijlocii sau mari, atât de dorită de dl. Flutur, dar imposibil de realizat;

■ crearea unor relații firești între agricultorii proprietari și sistemul bancar, în vederea realizării creditării sistemelor de producție agricolă;

■ investiții în organizarea și dotarea fermelor agricole;

■ reducerea capacității de asociere și dezvoltare cooperatistă a sistemului agricol mărunt;

■ o capacitate slabă de organizare profesională a agriculturii și crearea premiselor pentru o ușoară manipulare a

maselor de agricultori;

Consecința consecințelor: O agricultură slab productivă, cu o productivitate a muncii de circa 4-10 ori sub cea a U.E. și în consecință lipsa de competitivitate și de participare pe un front larg a produselor românești la marea piață europeană.

3) Dezvoltarea instituțiilor statului destinate utilizării fondurilor UE.

În viziunea Guvernului României, acesta trebuie să numească agenții. Există în România în momentul de față peste 30 de AGENȚII dezvoltate exclusiv pe verticală. Aceasta înseamnă că agențiile respective se regăsesc în instrucțiunile locale, fie la nivel regional (8 regiuni), fie la nivel local (județe).

a) **Prima minciună de necesitate a guvernului** este aceea că aceste agenții ar fi fost solicitate de Uniunea Europeană. Cei 12 consilieri UE existenți în Ministerul Agriculturii în acest moment n-au fost niciodată consultați de ministru privind această construcție necesară mai ales la nivel local. Ei neagă că UE ar fi cerut României o asemenea construcție birocratică verticală și, dimpotrivă, susțin necesitatea simplificării acestui aparat birocratic foarte complex. Este o inițiativă locală, UE nefiind implicată în această anormală construcție birocratică, spune un consilier UE care a dorit să-și păstreze anonimatul.

Uniunea Europeană consideră că România are prea multe agenții implementate vertical până la nivel de județ și, firește, ar fi mult mai normal ca la nivel local să se desfășoare o implementare orizontală în favoarea reducerii birocrăției și a creșterii eficienței instituționale în favoarea agriculturii. În ultimul timp proiectele SAPARD depuse și acceptate la nivel de aprobări finale la Agenția Centrală au depășit 70 zile de staționare, deși legea dă dreptul acestora la 45 zile pentru decizie. Motivația: schimbarea pe criterii politice a președintelui Agenției Centrale și lipsa de chef de muncă a acestuia, muncă care ar fi constat doar în semnarea proiectelor. Toate acestea se întâmplă în condițiile în care Ministerul Agriculturii promite rezolvarea promptă a tuturor proiectelor Sapard.

O situație similară se întâmplă acum, în toamnă, și cu decontarea cupoanelor de subvenționare a însămânțărilor de toamnă, drumul agenților economici agricoli pe ruta Direcție Agricolă – Agenție de plăți – Agenție Centrală de Plăți fiind un perpetuum mobile pe plata și eforturile agricultorilor și a furnizorilor de inputuri.

Costurile suportate de agricultori și UE pentru plata unei birocrății excedentare depășesc 15-20% din valoarea proiectelor. ASPECT PĂGUBITOR ȘI ANORMAL.

4) Dificultăți în organizarea instituțiilor care să se ocupe de organizarea SIGURANȚEI ALIMENTARE.

Siguranța alimentară este poate singurul domeniu din portofoliul de standarde al UE unde negocierea nu este posibilă.

Responsabilitatea asigurării acestui important deziderat revine tot unei agenții și anume Agenția Națională Sanitar Veterinară și de Siguranță Alimentară, A.N.S.V.S.A. Confruntată cu dispute politice și organizatorice majore, agenția în cauză este departe de a-și îndeplini misiunea, cu toate ajutoarele și proiectele primite din partea UE.

Greșeli în funcționalitatea A.N.S.V.S.A.

Greșeli de management generate de schimbarea politică a președinților, eventual

directorilor.

■ Greșeli în monitorizarea unor evoluții în sistemul de sănătate al animalelor. Evaluări neprofesionale ale H5N1, pseudopestei, peștei porcine, etc.

■ Servicii de proastă calitate alocate micilor producători ca și exportatorilor sau importatorilor.

■ Implementarea tardivă la nivel central a Aquisului Comunitar și construcție pe verticală – lipsa construcției pe orizontală.

■ Încercări de a rezolva dictatorial problemele colectivităților. Lipsa de interes pentru comunicare cu sectorul de cercetare.

■ Dificultăți în sistemul de apărare al sănătății animalelor în mediul rural.

■ Date relevante prezente în ineficiența acestei agenții ar fi următoarele:

■ Costuri oficiale, publicate, de peste 6,9 milioane Euro pentru „CONTROLUL GRIPEI AVIARE, ULTIMA EDIȚIE, boală care n-a putut fi confirmată, cu toată prezența specialiștilor UE și ai FAO (Națiunilor Unite). În viziunea altor specialiști, sumele ar fi foarte mari.

■ Greșeli asupra identificării bolii și asupra modului de abordare a dezinfectiei zonelor considerate infestate).

■ Greșeli în instruirea populației față de acest pericol, supraestimarea bolii și crearea unei panici inutile, care a condus la un disconfort paranoic al populației.

■ Costuri inutile îndreptate în această direcție și neglijarea altor focare importante de boli, precum pseudopesta sau pesta, etc. Lipsa incineratoarelor comunale, utilizarea unor gropi comune în care animalele moarte sunt pur și simplu aruncate fără dezinfectie în zona islazurilor, constituind un adevărat pericol pentru animalele de pe pășunile comunale. Exemplele ar putea continua – vom reveni asupra lor într-o lucrare mai amplă.

Putem acorda o bilă verde eforturilor făcute de ministrul Flutur în încercarea de a imprima o notă pregnantă activității ministeriale în domeniul sănătății animale și a siguranței alimentare, dar cu siguranță va primi de la UE una roșie pentru lipsa de implementare pe orizontală a acestei măsuri și a altora legate de funcționalitatea instituțiilor pe care le coordonează.

5) Dificultăți majore în implementarea sistemului european privind managementul de mediu sau agro-mediului, de conservare și refacere a resurselor naturale.

La acest punct sunt enorm de numeroase probleme de discutat. Cea mai dureroasă dintre ele este lipsa proiectelor de planificare și conservare a resurselor naturale în agro-mediul românesc.

Am putea spune că unele resurse extrem de importante, cum ar fi resursa denumită „pădure” continuă în ritm susținut a fi degradată.

Un studiu recent pe care l-am efectuat, din Valea Doftanei până în Pădurea Mușța din județul Prahova a arătat că distrugerile fondului forestier continuă fără nici o restricție cu îngăduirea organelor statului puse să protejeze această avuție națională foarte importantă.

Ce s-a întâmplat între timp?

■ Frumoasa pădure a fost tăiată pe principiul 2 din 3, fiind rărită, neținându-se cont de legile ecologice în exploatarea

Prof.univ.MIHAI BERCA

AGRICULTURA ȘI MEDIUL ROMANESC ÎN FAȚA ADERĂRII

pădurii.

■Tăierile au vizat numai copacii sănătoși, lăsând în picioare pe cei bolnavi și încărcăți cu boli și dăunători, special parcă pentru a crea condițiile necesare morții rapide a pădurii rămase.

■Tăierile nu au fost deloc însoțite și de scoaterea resturilor rezultate din tăieri. Acestea au fost lăsate la locul de tăiere alături de cantități mari de lemn de foc, neinteresant pentru jefuitorii pădurii.

Igienizarea pădurii ar fi putut fi efectuată de către localnici prin adunarea resturilor organice și folosirea lor pentru foc. Aceștia însă nu au fost lăsați s-o facă.

În câțiva ani pădurea va dispărea de pe harta silvică a României lăsând locul eroziunii și aridizării.

De remarcat faptul că prezența echipei de cercetare în zonă a fost semnalată de jefuitori care ne-au împiedicat să fotografiem autocamioanele încărcate cu bușteni tocmai buni de export, așa cum și un organ local, un pădurar, ne-a împiedicat să fotografiem agresiunea lui asupra unui localnic care avea în căruță doar crengi uscate pentru făcut foc. Am tras atunci următoarea concluzie:

CEI CARE FURĂ COPACI MAI GROȘI DE 0,5 M ÎN DIAMETRU SUNT LIBERI SĂ O FACĂ, CU SIMPLA PLATĂ A UNUI CIUBUC, ÎN TIMP CE ACEIA CARE FURĂ UN BRĂȚ DE SURCELE SUNT INFRACTORII CARE AR TREBUI SĂ PLĂTEASCĂ DISTRUGEREA PĂDURII.

Frumoasa pădure de fagi, așa cum am spus, era în picioare în anul 1995, în timp ce în 2006 peste 500 ha din această pădure era la pământ, ciopârțită la fel ca și pădurea de pin Mușța.

De ce s-a procedat astfel ar trebui să ne spună autoritățile. Dar cred că nu o vor face. **NOI CONTINUĂM SĂ STRIGĂM CĂ PRIN TĂIEREA PĂDURILOR SEACĂ IZVOARELE, SE USUCĂ PLANTELE, SE PROVOACĂ ALUNECĂRI DE TEREN ȘI INUNDAȚII ȘI DISPARE VIAȚA. UNIUNEA EUROPEANĂ NU TOLE-REAZĂ DISTRUGEREA AREALELOR NATURALE. ȘI ATUNCI, CUM SĂ SOLICITĂ FONDURILE UE PENTRU RECONSTRUCȚII ECOLOGICE CÂND TU DISTRUGI ACESTE FRUMOASE AREALE?**

În fine, o ultimă constatare în această cercetare ecologică este aceea a tendinței de dispariție a celui mai valoros conifer – Laricele (*Larix decidua* Miler), denumit și stejarul coniferelor.

Dispariția larixului se datorează lipsei de întreținere a pădurii, poluării și creșterii temperaturilor atmosferice și schimbării ecosistemului. Cercetările noastre efectuate pe pantele din apropierea firului râului Doftana au arătat că s-a redus semnificativ capacitatea de reproducere a speciei. Din circa 1000 arbori studiați, unul singur deținea organe de înmulțire, conuri.

Ținând de conservarea biodiversității, dispariția acestui valoros arbore ia cu sine în mormântul creiat de silvicultorii României unul din cele mai valoroase patrimonii genetice, nimeni neîn-cumetându-se a-l studia în detaliu pentru a-i salva viitorul.

Mai la vale în zona comunei Brebu am studiat din punct de vedere ecologic starea islazului comunal. Constatând starea jalnică

a acestei locații natural-agricole de utilizare publică, amintind următoarele:

a) În vremea dintre cele două războaie, calitatea islazului comunal, întreținerea și productivitatea lui erau criteriile după care cetățenii își alegeau primarul. La rândul lor, primarii se întreceau în întreținerea islazurilor, a bisericii, școlii și drumurilor. Nimic din toate acestea nu se mai întâmplă în zilele noastre.

b) Fenomenele intense de eroziune și degradare din zona islazului, dar și a Văii Doftanei pun în pericol însăși existența comunei, care în orice moment poate fi izolată de lume, tășșanul format între adâncimile Văilor Doftana, Lupea și Valea Rea, care anual înghite un număr de cel puțin două suflete omeneste, putând glisa pe argilele și marnele de la 20-40 m adâncime, înghițindu-i și pe cei aproape de 10.000 de locuitori ai frumoasei comune.

6) Dificultăți în desenarea formării pieței de produse agricole de proveniență românească. Este una din cele mai mari probleme de natură economico-socială cu care se confruntă decizia politică românești.

- Este clar pentru toată lumea că intrarea noastră în UE va fi însoțită de o depresiune economică și a nivelului de trai, prezent și în celelalte țări care au aderat, dar care la noi va fi mai accentuată din cauza nivelului slab de pregătire competitivă a actorilor economici, mai ales în domeniul agricol, ca și a deciziilor politice necorelate cu condițiile UE.

Spre exemplu:

LIPSA CERTIFICĂRII ȘI AVIZĂRII PENTRU PIATĂ A PRODUCĂTORILOR AGRICOLI LŒALI VA LĂSA LOCUL LIBER PENTRU PENETRAREA PE PIETELE NOASTRE A PRODUCĂTORILOR EXTERNI

Ce a încercat Ministerul Agriculturii în acest sens?

a) **Formarea CONSILIILOR DE PRODUSE.** Până în prezent sunt 15 la număr. Ele sunt alcătuite la învățășeală din producători și procesatori care nu se înțeleg între ei, deși împreună dețin 60-80% din valoarea de piață a produselor și dețin o pondere numerică de 30-40 indivizi pentru fiecare produs.

Consiliile pe produs în viziunea Ordinului ministerial care le-a produs reprezintă, cităm, **„ORGANISME INSTITUȚIONALE CU ȚRIBUTII ÎN ELABORAREA, ADAPTAREA ȘI IMPLEMENTAREA POLITICILOR DE PIATĂ PE FILIERA UNUI PRODUS AGRICOL ȘI ALIMENTAR ȘI ESTE RECUNOSCUT PRIN ORDIN AL MINISTERULUI AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE”.**

Ce sunt de fapt?

O adunătură de oameni bogăți care:

■Nu se înțeleg între ei, nu au nici un concept despre dezvoltarea pieței produsului care generează Consiliul.

■Nu au nici un statut juridic și deci nu pot fi asimilați unor instituții tip bursă.

■Nu se reprezintă decât pe ei, deci nu au o reprezentabilitate generată de un sistem asociativ sau cooperatist (vezi rezoluția ONU din 18 iunie 2002).

■Nu dispun de fonduri, fiecare membru ales prin Ordin al Ministrului fiind obligat să-și aducă bani de acasă pentru propria sa activitate în cadrul consiliului.

■Nu pot încasa cotizații și nu pot finanța

legal nici o acțiune. N-au facturier, chitanțier și nici ștampilă.

■Sunt însă singurii acceptați de către Ministerul Agriculturii, singurii la care trebuie să adere cu cereri producătorii agricoli. Produce omul 8 produse, trebuie să se înscrie în 8 consilii.

Această creație, ciudată în viziunea salariaților ministerului, a fost cerută de UE. În viziunea UE această creație în 15 este - cităm un consilier UE - „o inițiativă locală de sorginte franceză reieșită din sistemul cooperatist. Ea nu poate fi preluată ad-hoc de către minister ca organ instituțional”.

Prin urmare, întreprinderea familială gândită de minister nu se vede pe piața românească la momentul aderării și nu sunt perspective să se vadă. Dimpotrivă, presiunile făcute asupra micilor țărani transferă proprietatea în grupul 3 de producători, adică spre marea proprietate, acolo unde se află banii proveniți mai ales din alte surse alternative agriculturii și unde pot fi eliminate neîmplinirile de la grupa II (întreprinderi mijlocii).

Așadar, **ADIO ÎNTREPRINDERI FAMILIALE MIJLOCII**, și aceasta a fost **a treia minciună de necesitate a guvernului**, pentru care îi mai acordăm o bilă roșie. Îi acordăm și o bilă verde pentru că a recunoscut necesitatea asocierii și cooperării fără însă a avea instrumentele politice de susținere a lor.

CONCLUZII:

1.Înainte aderării agricultura României are cu mult mai multe neîmpliniri decât împliniri.

2.Instituțiile create pentru sprijinul integrării și utilizarea fondurilor UE nu sunt pregătite să-și îndeplinească funcțiunile lor. Se acordă însă prioritate criteriilor politice în defavoarea celor profesionale. În aceste condiții este foarte posibil ca în 2007 să plătim Uniunii cu mult mai mulți bani decât putem încasa.

3.Siguranța alimentară a românilor va necesita cu certitudine mari dezbateri la Bruxelles și vom plăti fie amenzi, fie respingerea de pe piață a produselor noastre.

4.Sistemul agro-mediului este în mare suferință. Continuă jefuirea pădurilor și a altor surse naturale. Sistemul Bios - Biotop este practic blocat. Gestiunea sănătății mediu - plante - animale - oameni continuă să nu funcționeze la parametrii UE, ci departe de aceștia. Formarea pieței produselor agricole este pe un drum greșit. Consiliile pe produs trebuie urgent dizolvate. România are nevoie de organisme de piață eficiente și nu manipulabile.

5.Întreprinderile mici și mijlocii nu au în prezent nici o șansă în agricultura României.

NU UITAȚI ABONAMENTELE LA:

Albina românească

SE MAI POT FACE DOAR ACUM PENTRU ANUL 2007 LA FACTORII POȘTALI

BUNUL COMUN AL CETĂȚENILOR ROMÂNIEI ȘI DATORIA GUVERNĂRII DE A LE ASIGURA FOLOSIREA LUI

Pornind de la apelul lansat de revista noastră în anunțul prin care invita participanții la cea de a șaptea ediție a Consfătuirii Naționale a Intelectualilor de la Sate, privind nevoia urgentă de îngrădire a monopolului exercitat de unii furnizori și prestatori de servicii la contractele, taxele și tarifele pe care le impun, apel pe care îl reproducem ca temei în subsolul paginii, dezbaterile începute pe data de 3 noiembrie au subliniat importanța demersului chiar prin faptul că amenințarea la zi era tocmai vestea, nu numai a scumpirii tarifelor la gaz și electricitate, ci și a devansării acestor scumpiri față de termenele de menținere a vechilor prețuri la care s-a angajat Guvernul. Din acest motiv multe dintre nemulțumiri au luat direcția concretă a problemei tarifelor exagerate și devansate la gaze naturale, energie electrică și transport. Aceste domenii au constituit principalele exemple la care s-au acceptat și explicații ale reprezentanților Agențiilor Guvernamentale de Reglementare ce au fost invitate s-au prefigurată și unele soluții precum cele care se văd în intervențiile din aceste pagini. Treptat, însă, insistându-se asupra caracterului de mare grup de reflecție asupra problematicilor de actualitate ale societății românești, pe care îl are fiecare ediție a Consfătuirii, s-a ajuns, în dezbaterile acestui punct, la două direcții de principiu care trebuie elucidate în politicile de dezvoltare ca și în legislația care vine să asigure aplicarea acestora, ca efect al aderării la Uniunea Europeană.

Prima direcție este cea a îngrădirii oricărei forme de monopol și oricărei tentative de agresiune monopolistă a bugetului și a libertății cetățeanului de a opta pe o piață într-adevăr liberă, așa cum se arată în apelul propus participanților. Apel la care aceștia au subscris însușindu-și-l.

El arage atenția asupra uneia dintre primele îndatoriri ale statului de drept față de cetățenii săi: aceea de a veghea și ca legislație și ca administrație publică la funcționarea unei piețe libere neîngrădită de grupuri de interese și sancționând prompt, în favoarea cetățeanului, orice încercare de manifestare a

acestora.

În asemenea condiții, atunci când este vorba de produse de existență unică, sau de administrare unică, ori de servicii oferite în condițiile inexistenței unei opțiuni concurențiale, toate problemele modificărilor de tarife nu mai au caracter privat și nu pot fi rezolvate nici prin deciziile unilaterale ale unor Consilii de administrație și nici măcar prin reglementări administrative, obținute fără cunoștință publică, prin simpla voință a unor organisme guvernamentale. Ele se situează în domeniul interesului public ale întregului electorat și, conform legilor democrației, trebuie discutate și decise public numai de către organismele reprezentative ale acestui electorat, respectiv Consiliile Locale, Consiliile Județene sau Camerele Parlamentare, după nivelul de aplicare. În acest mod, pe măsură ce, în producția concurențială de mărfuri, piața liberă se lărgeste tot mai mult, cu drepturi democratice egale, de decizie proprie pentru producători și pentru consumatori, conform cererii și ofertei, orice scumpire a unui produs pentru furnizarea sau transportul cărui nu există alternativă devine o problemă general cetățenească. Asupra ei nu poate lua hotărâri decât o reprezentare general-cetățenească de natură parlamentară, în care se exprimă diversitatea de intenții ale tuturor segmentelor sociale și teritoriale reprezentate, ale guvernării și ale opoziției, luându-se decizii numai pe criteriile constituționale cunoscute și procedându-se chiar la modificări legislative pentru respectarea și aprofundarea acestei constituționalități.

A rezultat acest curent de opinie, pe care participanții la Consfătuire s-au angajat să-l răspândească și să-l promoveze, ca o problemă de principiu a existenței unei societăți democratice care trebuie să-și rezolve orice problemă cu caracter general numai prin forme democratice, tocmai pentru că problema monopolurilor există în întreaga lume și va mai exista, sau vor apare altele chiar în condițiile aderării noastre europene. Problema monopolurilor nu se poate rezolva doar prin aprobări sau restricții temporare pe care administrația publică le

(continuare în pag. 6)

A P E L :

„BUGETUL CETĂȚEANULUI ȘI ABUZURILE FACTURĂRIILOR MONOPOLISTE - ÎNGRĂDIREA ORICĂREI ÎNCERCĂRI DE AGRESARE MONOPOLISTĂ A DREPTULUI DE OPȚIUNE PE O PIAȚĂ LIBERĂ”

Considerând dreptul cetățeanului la opțiunea liberă față de prețurile oricărui produs, o condiție esențială a economiei de piață care se constituie ca bază materială a oricărei democrații, subliniind faptul că întreaga legislație a statului de drept condamnă acțiunile monopoliste și că orice mentalitate democratică le consideră pe acestea drept încercări mascate de continuare a unor forme de administrație publică totalitaristă, organizațiile noastre (MPSR și ACoR) propun participanților la cea de a șaptea ediție a Consfătuirii Naționale a Intelectualilor de la Sate să ia în dezbaterile această temă și să inventarizeze toate formele și societățile comerciale din economia contemporană a țării care atentează la elementarul drept cetățenesc de a dispune fiecare persoană, așa cum vrea, de propriul ei buget. Acestea, din lipsă de concurență, ajung să domine de unele singure mijloacele de furnizare sau prestare dintr-un anumit domeniu al necesităților populației și practică prețuri de monopol decizând tarife și redactând contracte de abonament în mod unilateral, cetățeanul-consumator fiind obligat să le accepte ca atare.

Sugerând doar câteva direcții dintre serviciile publice sau prestațiile de furnizare de produse elementar necesare, cum ar fi cele din domeniul aprovizionării cu apă, energie electrică, gaze naturale, termoficare și alte domenii care nu permit decât procedeul abonării la un singur furnizor, din domeniul căilor ferate și al altor mijloace de transport sau de prestări de servicii care permit doar tarifarea prin decizia unilaterală a furnizorului, ca și din alte domenii în care furnizori de produse sau prestatori de servicii își împart teritorial piața pentru a aplica prețuri unice pe care le convin ei între ei în defavoarea consumatorilor, anunțăm de pe acum această dezbateri tocmai pentru a-i preveni pe participanți, a-i îndemna să strângă, de pe planul lor local, cât mai multe asemenea exemple și a-i ruga să se gândească la măsuri de administrație publică locală și la propuneri legislative pe care această ediție a Consfătuirii noastre naționale să le propună.

Pentru buna pregătire a acestei dezbateri, organizatorii fac un calduros apel la ministere, organisme guvernamentale, instituții publice centrale și ale opiniei publice să ia în considerație această propunere de tematică pe care o facem, să colaboreze pentru o cât mai productivă moderare a ei și să participe la ea cu propriile lor idei și propuneri.

Același apel, lansat din dorința sinceră de cooperare pe această temă, este adresat tuturor redacțiilor de presă scrisă și audio-vizuală, însoțit de anunțul că suntem deschiși la orice formă de parteneriat media pe această temă, atât în pregătirea Consfătuirii, cât și în timpul ei, ca și în alte manifestări pe care le va determina ulterior aceasta.

Pornind de la ideea că unul dintre cele mai importante aspecte ale democratismului vieții noastre contemporane și ale respectului interuman determinat de ea, poate fi preocuparea pentru dreptul fiecăruia asupra bugetului personal și grija solidară pe care ne-o purtăm reciproc în fața unor tentative de agresiune a veniturilor materiale ale cetățeanului; că, în același timp, pluralismul și dreptul cetățeanului la opțiune trebuie să fie o trăsătură a tuturor domeniilor vieții materiale și spirituale, considerăm că, printr-un asemenea demers, se va putea spune un cuvânt hotărâtor în cele mai de bază aspecte ale unor probleme de interes general în societatea noastră.

Scopul acestui apel este îngrădirea oricărei încercări de agresiune monopolistă a dreptului de opțiune pe o piață liberă.

stabilește pentru unele grupuri de interese, ci doar prin depășirea democrației formale, cea acoperită de decizii temporare care conferă doar justificare funcționarească și prin aprofundarea principiilor democrației reale în care orice contract, economic sau social, se stabilește numai cu acordul părților în egalitate deplină de drepturi.

A doua direcție de principiu, necesitând mai ales demersuri pentru reșezarea ei printre problemele de prim ordin ale vieții civice și ale obligațiilor de gestionare rațională pe care le are față de ea orice formă de administrație publică a statului de drept, este aceea a **BUNULUI COMUN**.

În vreme ce fiecare cetățean al unei democrații își gestionează singur și fără intervenția nimănui bunul propriu, statul este acela căruia îi revine misiunea de a gestiona bunul public și, cam în jurul acestei gestionări se circumscrie și rolul său, se definește și caracterul său democratic sau antidemocratic. Dacă este un stat democratic, atunci toate demersurile sale instituționale sunt dirijate spre FOLOSIREA BUNULUI COMUN SPRE BINELE COMUN. Dacă democrația este aparentă, atunci statul devine inițiatorul acelor subterfugii prin care BUNUL COMUN ESTE DIRIJAT ÎN FOLOSUL ANUMITOR GRUPURI DE INTERESE. Iar dacă regimul este antidemocratic și statul se află la cheremul unei dictaturi, atunci toate beneficiile aduse de bunul comun sunt dirijate în mod dictatorial, într-acolo unde vrea dictatura sau dictatorul.

Societatea noastră românească vine dintr-o asemenea dictatură, care a anihilat nu numai bunul comun producând marotele care ne fac să vorbim astăzi despre averile ceaușeștilor, despre miliardarii făcuți peste noapte, etc. ci a încercat să eradiceze și conceptul de bun propriu confiscând posesiile oamenilor și reducând proprietatea la minima cea mai de jos a condiției de trai a persoanei umane. Mai mult decât atât: prin spălarea creierelor care trebuiau să muncească fără să gândească, a anihilat treptat orice capacitate de valorificare și orice răspundere a persoanei umane față de bunurile din jur. Bunul personal a fost îngredit constituțional pentru cetățeanul-executant, cel comun a fost confiscat alături de majoritatea celorlalte și, astfel, orice fel de concepție asupra proprietății a dispărut legal din sfera interesului cetățenesc, devenind doar atributul unui mafiotism „de partid și de stat” în beneficiul „vârfurilor clasei muncitoare”.

Este normal ca, după o jumătate de secol de deposedare, retrocedarea să conducă cel mult la bucuria reobținerii bunului personal, iar bunul comun să rămână o noțiune uitată, să fie trecut cu vederea în materie de drept cetățenesc sau administrație publică și să constituie obiectul unei panamale oneroase în care nu contează decât principiul interlop cu „iuteala de mână și lipsa de atenție a celuilalt”.

Or, bunul comun este tocmai ceea ce conferă diferențele de valoare ale bunului personal: Un hectar la șosea și cu toate

dotările de servicii și furnizare la intrare, poate costa de o sută de ori mai mult decât unul în mijloc de Bărăgan; condițiile naturale ale unei stațiuni balneo-climatice modifică substanțial prețurile de cazare și servicii față de cele din mediul obișnuit, condițiile de producție agro-alimentară sunt altele într-o comună în care cetățenii mai au la dispoziție izlazul comunal, iazul comunal sau condițiile de irigare. Exemplele locale pot fi continuate cu nemiluita, dar există și evidențe ale bunului comun național, precum calitatea solului, bogățiile subsolului, condițiile de valorificare a apelor, pădurilor și climei. Toate intrând în categoria bunului comun și, din punctul de vedere al filosofiei politice a democrației, ne având alt rost decât de a produce mai mult bine comun. Tot așa cum din punct de vedere antropologic sau religios sunt daruri ale Creației și Creatorului ca un comun moștenit de locuitorii unei țări, zone, regiuni.

Mergând pe această direcție de gândire care nu poate fi suspectată nici de subiectivitate și nici de părtinire, putem constata foarte limpede faptul că locuitorii de la Tropic și Ecuator au ca dar de la Dumnezeu căldura soarelui, fapt pentru care nu se confruntă cu facturile la termoficare care-i îngrozesc pe locuitorii țării noastre. De aici, în aceeași ordine a logicii democratice, putem afirma și faptul că, Dumnezeu dându-ne nouă ceva subsol petrolifer și cu gaze, nu este corect ca pe noi să ne coste barilul sau metrul cub la fel ca pe unii la care importul este integral, doar pentru că așa dictează monopolurile lumii ci, ori rămânem fiecare cu avantajele pe care le-am moștenit, ori o forță specială globalizatoare, reglementată pe cele mai democratice criterii, se angajează să echivaleze raporturile dintre petrolul nostru și lipsa de căldură de la noi, cu raporturile dintre lipsa de petrol și condiția de culegători de banane, posesori de minereuri sau de cascade oferind mari hidrocentrale a locuitorilor altor părți ale lumii.

Este o problemă de drepturi cetățenești interne, ca și de drept internațional pe care, oricât de utopică ar părea rezolvarea ei, Mișcarea pentru Progresul Satului Românesc preocupată și dedicată dezvoltării în democrație și prin democrație a unui mediu rural european care a fost agresat vreme de o jumătate de secol în toate drepturile sale esențiale la proprietate, nu poate să nu-i dedice eforturile de emancipare socială și economică pe care și le-a propus.

În acest sens, prin hotărârea participanților la cea de a șaptea ediție a Consfătuirii Naționale a Intelectualilor de la Sate, Mișcarea noastră se constituie și ca un GRUP DE STUDIU, REFLECȚIE ȘI ACȚIUNE PRIVIND PROBLEMELE BUNULUI COMUN ÎN ROMÂNIA care va organiza dezbateri, va monitoriza regimul proprietăților de bun comun de pe teritoriul țării, își va asuma răspunderea ca, în contextul retrocedărilor care astăzi favorizează doar anumite categorii, să reprezinte interesele moștenirii lăsate satelor românești de legislația lui Alexandru Ioan Cuza, a regelui Carol I și regelui Ferdinand I, va lansa memoriile și apeluri în acest sens și va înainta propuneri legislative.

Continuăm dezbaterea acestui proiect despre BUNUL COMUNAL CETĂȚENILOR ROMÂNIEI în paginile 11-12 evidențind câteva aspecte ale problemelor moștenirii istorice a poporului nostru, ale drepturilor lui prioritare asupra acestuia, ca bun comun național care ar putea contribui la dezvoltarea contemporană a binelui comun, legate în special de problemele energetice care erau la zi în perioada desfășurării Consfătuirii noastre. Dar subliniem faptul că ținem la dispoziție paginile acestei reviste pentru orice fel de opinie sau dezbateri pe teme de bunul comun și ale reflectării valorilor acestuia în dezvoltarea localităților țării.

SINGURANȚA ENERGETICĂ PRIN FACILITĂȚI ȘI IEFTINIRI AGORDATE POPULAȚIEI ȚĂRII

Ioan ERHAN Vicepreședinte al Asociației Generale a Economisților din Romania - AGER, Gheorghe MANEA, vicepreședinte al Mișcării pentru Progresul Satului Românesc, Ștefan RAGĂLIE membru al Asociației de Management Ecologic și Dezvoltare Durabilă, propun:

BUNUL COMUN AL APELOR ROMÂNEȘTI DĂ DREPT LA PREȚURI SCĂZUTE PENTRU CETĂȚENII ROMÂNIEI

Inutil de reamintit ce înseamnă energia electrică și termică, combustibilii solizi și gazele naturale pentru bugetul populației din Romania.

Volumul mare al subvențiilor pentru populația cu venit foarte redus, decuplarea instalațiilor de încălzire de la sistemele de termoficare urbană, renunțarea la încălzirea

cu gaze naturale în favoarea lemnului (fenomen nou apărut), lipsa pieței organizate a combustibililor solizi și, consecință, presiunea exercitată asupra pădurilor etc., toate acestea fac parte dintr-un inventar incomplet al cauzelor privațiunilor, sărăciei și sărăcirii populației, mizeriei sociale asociate majorării continue a prețului energiei,

veniturilor mici ale pensionarilor, șomerilor, țăranilor. Limita de suportabilitate a facturilor cu utilități de ordin energetic se va atinge, probabil, în această iarnă.

Ca soluții de supraviețuire a populației sărace, care formează majoritatea populației, se propun următoarele:

(continuare în pag.12)

o rețea internet de informare culturală, științifică, artistică și inițiativă cetățenească prin care se va realiza

HARTA CULTURII CONTEMPORANE ȘI INIȚIATIVELOR LOCALE ROMÂNEȘTI

SE PROPUNE ORGANIZAREA UNUI SITE INTERNET CUPRINZÂND INFORMAȚII DE ACTUALITATE PRIVIND ÎNTREAGA PRODUCȚIE DE CARTE, ARTE, SPECTACOLE ȘI MULTIMEDIA, PENTRU A ÎNLOCUI SPAȚIILE ALBE, RĂMASE ÎNCĂ NECARTOGRAFIATE PE HARTA CULTURALĂ A ȚĂRII. SE VA FORMA ASTFEL O REȚEA VIRTUALĂ: "AUTORI – EDITORI- PRODUCĂTORI DE SPECTACOLE–DIFUZORI – CITITORI – SPECTATORI – ALȚI CONSUMATORI DE CULTURĂ". SE PREVĂD ORGANIZĂRI PE PAGINI INTERNET, CU CAPITOLE DIFERITE ȘI SISTEM DE CĂUTARE, CU POSIBILITATEA LIBERĂ PENTRU ORICE PARTICIPANT DE A INTRODUCE O SCURTĂ INFORMAȚIE DAR ȘI UN LINK SPRE PROPRIUL SITE UNDE POATE OFERI DETALII. SE ASIGURĂ ȘI UN LOC DE ARHIVARE A INFORMAȚIILOR MAI VECHI, REALIZÂNDU-SE ASTFEL O IMAGINE GLOBALĂ A CREAȚIEI CULTURALE CONTEMPORANE ÎN ROMÂNIA.

Obiectivele proiectului

Obiectivul imediat este crearea unui site-internet (pagină web) cu acest titlu prin care să se ajungă la monitorizarea întregii creații culturale-artistice contemporane din România, o secțiune prezentând în permanență noutățile, iar alta arhivând datele mai vechi pentru a le ține o perioadă la dispoziția vizitatorilor. În acest mod se va ajunge a se oferi publicului (dar și unor organisme centralizatoare) imaginea de ansamblu a creației culturale-artistice din țară care, în momentul de față, se produce dispart și nu circulă din lipsă de informație.

Site-ul va oferi fiecărui creator, editor, producător cultural câte un mic spațiu pentru prezentarea unui nou produs, dar și posibilitatea unui „link” spre propriul său site sau e-mail unde prezentarea poate să fie mult mai amplă. Prin aceasta se va răspândi informația culturală depășindu-se handicapul lipsei unei imagini cuprinzătoare asupra a ceea ce produce în prezent cultura română, dar se va realiza și legătura directă dintre producătorul cultural-artistice și publicul consumator.

Obiectivul pe termen lung a acestui proiect este ca, prin deshiderea totală a unui asemenea site către tot ce înseamnă creație contemporană și inventarierea ei atât în scurte informații cât și prin posibilitatea de a crea legătura cu prezentările mai ample pe care și le face fiecare creator/producător pe site-ul său, să se realizeze o rețea internet care să lege între ei: autori-editori-producători-difuzori-distribuitori-manageri, cu cititori-spectatori-amatori-colecționari-public dornic de informație-public dornic de a-și selecționa opțiunile culturale-public dornic de a citi, a viziona ori a intra în posesia unor lucrări. Ea va deveni o agenție virtuală de carte, spectacole, arte și multimedia facilitând informația culturală și accesul la produsele ei dar, în același timp, va deveni și un document electronic de monitorizare a creației culturale în folosul și spre informarea permanentă a celor care o studiază pe domenii sau în ansamblu, va deveni și o vitrină a fenomenului cultural românesc, un instrument de propagandă culturală ușor de accesat pe plan intern și internațional, o mărturie vie a identității noastre culturale pe care numai spațiul electronic o poate îngădui la asemenea dimensiuni, în timp rapid și cu difuzare imediată.

Cultivată atent și rubricizată cu pricepere, ea poate deveni cu timpul, prin alte proiecte care o vor susține și lărgi, un document esențial de afirmare și de cunoaștere a culturii românești în ansamblul ei, ca și un factor decisiv de ridicare, prin informație complexă, a nivelului cultural al populației.

OPINIE DE SRIITOR ȘI EDITOR

După 1989 s-a produs în toată țara o explozie editorială, viața literară a devenit mult mai bogată, s-a descentralizat, s-a demetropolizat. Dar totodată s-a produs și un efect nedorit, o pulverizare, o separație centrifugă. Fiecare scriitor trăiește în grădina lui. Bucureștenii au parte de Eden. Ceilalți ară cu greu pământul. Dar nu știu ieșenii ce fac clujenii, bănățenii nu știu ce scriu dobrogenii, cărțile nu mai circulă cum circulau și nu mai avem azi o critică a tot văzătoare, a tot cititoare ci numai critici care și ei văd numai până la limita unei mici gubernii literare. Ne-am bantustanizat și e pusă în pericol chiar unitatea literaturii ca fenomen național. La concurența dezlănțuită de vizual, cultura scrisă nu e pregătită să răspundă.

DANIEL DRĂGAN – poet, romancier și fondator al editurii „Arania” din Brașov
fost președinte al Asociației Editorilor din România

ARGUMENT PRIVIND NECESITATEA PROIECTULUI

Un fenomen de izolare culturală în jurul a diferite centre zonale se manifestă în paralel cu înflorirea nemăintâlnită a producției editoriale ca urmare a descentralizării. Latura bună este creșterea ofertei de carte și, în general, de act cultural, iar dezavantajul constă în imposibilitatea valorificării pe plan național a creației respective, din pricina necunoașterii producerii ei de la o „metropolă culturală” la alta. Regimul slab al difuzării de carte și reviste își demonstrează de prea multă vreme ineficiența și, mai ales, costurile mari cu care îngreunează actul cultural, în așa fel încât avantajul contemporan al unui avânt de producție culturală prin libertatea acesteia scoate la iveală și dezavantajul necunoașterii și nedifuzării unei asemenea producții. Creatorii care, din punctul de vedere al altei ineficiențe - cea a asociațiilor profesionale din care fac parte - se bucură doar de statutul individual al valorii lor, își găsesc câmp de manifestare și afirmare doar în contextul restrâns al unor „metropole culturale” prea de sine stătătoare și prea necunoscute înafara unor înguste sfere de interes locale, iar produsul lor cultural nu are nici cum să fie cunoscut nici cum să fie valorificat la scară națională, ceea ce reprezintă riscul de provincializare și de ieșire din circuitul firesc de valori, (sau de neintrare în acesta). Faptul produce astfel un grav dezavantaj atât pentru producătorul de cultură prin ignorarea operei sale, cât și pentru cultura națională ca atare, prin incapacitatea de a beneficia la timp de valorile create. Lipsa unei informări care să monitorizeze valorile culturale reale conduce atât la nepunerea lor la dispoziția publicului, cât și la aculturalizarea acestuia prin direcționarea agresivă spre invazia subproduselor de artă comercială. În afară de acestea, nemonitorizarea creației culturale actuale conduce și la dezavantajul de a nu putea intra în Europa cu ceea ce avem mai valoros, de a deveni, din creatorii unor acte culturale temeinice, consumatorii unor importuri subculturale.

Pentru depășirea acestei stări, pentru a realiza cel puțin acea monitorizare și informare reciprocă atât de necesară unui climat cultural productiv, stimulat și cu adevărat folositor din punct de vedere social, propunem realizarea în totală independență și în respectul tuturor avantajelor culturale ale descentralizării, a unei rețele de informare reciprocă între creatori, editori, producători, manageri culturali, ca și în relația creator-producător cultural-consumator de cultură, bazată atât pe internet – ca formă tehnică de comunicare, cât și pe interesul de afiliere, prin liberă voință la această rețea, a unor persoane, instituții, organizații și societăți comerciale care simt izolarea momentului de față și doresc depășirea acestei stări tocmai pentru realizarea unei culturi naționale cât mai diverse, dar unitară în posibilitățile ei de afirmare și evoluție. În plus, o asemenea rețea ar putea conduce la inițiative libere degrevând unele instituții de stat de sarcini organizatorice care nu le mai corespund, mărindu-le rostul în politicile de stimulare a inițiativelor societății civile în cadrul cărora se încadrează și se dezvoltă mult mai bine creația culturală.

Mi pretindem că, prin proiectul de față, se va rezolva total problema valorificării producției culturale la scară națională. Aceasta, ca orice produs, constituie o problemă de înfruntare pe piața liberă - înfruntare cu subprodusele care invadează și poluează - ca și de educație de lungă durată pe plan național, tocmai prin avantajarea produsului curat, real și specific, prin reabilitarea și reșezarea acolo unde trebuie a conceptului „culturii de masă”. Deoarece pornim de la ideea că acest concept are sensuri de mare importanță națională, sensuri mult mai adânci decât demagogia practică de politruci, care înă ne face să fim suspicioși față de această sintagmă. Și, punând la dispoziția întregului public - cititor, spectator, amator, colecționar, consumator de cultură, etc. - informațiile dintr-o asemenea rețea, vom realiza un oarecare pas pentru purificarea culturii de masă printr-o ofertă și o promoție mult mai diversificată decât cea din asalturile comercialului artistic.

Astfel, o asemenea rețea va fi, pe lângă un stimulent de cunoaștere și competitivitate între creatori sau valorificatori de producții culturale din întreaga țară, și un serviciu important în informarea tuturor categoriilor de populație beneficiare și consumatoare de cultură, așa că, proiectul de față își va aduce o anumită contribuție la rezolvarea în timp a spinoasei probleme a nivelului cultural.

OPINII DESPRE PROIECT

Ion Marin Almăjan- scriitor, Timisoara:

Desigur, voi fi alături de dumneavoastră și de ceea ce va propuneți în plan cultural, prin proiectul „Carte și Arte”.

Va recomand pentru ceea ce nazuți să faceți două personalități, două lumini ale unui ținut fascinant și puțin cunoscut, Tara Almajului din județul Caras-Severin. Ei sunt: prof. Iosif Bacila, poet, redactor șef al revistei culturale „Almajana” la Liceul din Bozovici și prof. Pavel Panduru la Școala elementară din Prigor

Vasile Tărățeanu, scriitor-Cernăuți

Sunt încântat de proiectul CARTE SI ARTE și mă bucur că m-ați inclus în rețeaua respectivă. Mă voi strădui să fiu, dacă nu un bun emițător, măcar o antenă foarte receptivă.

Prof. Laurențiu Bădicioiu, redactor-șef al revistei „Fereastra”-Mizil

În privința noului portal „Carte și Arte”, eu cred că este o idee extrem de generoasă, idee pe care deja am popularizat-o prin prieteni și colegii de la școală. Voi fi cu adevărat o antenă pentru zona în care locuiesc-Mizilul și comunele învecinate. Sunt sigur că ideea va izbândi pentru că maieutica ei se datorează unor personalități ale vieții culturale românești. Vă felicit din toată inima și sper să contribui și eu la izbândirea acestui proiect atât de necesar culturii noastre.

Gheorghe Cârstea

Primarul comunei Hurezani, județul Gorj:

Cu câțiva ani în urmă, atunci când am obținut pentru primărie un calculator și a început să mă pasioneze descoperirea nu numai a programelor lui prin care țineam lucrările de administrație publică, ci și bogăția de informație care tocmai lipsea școlărilor și tuturor locuitorilor comunei, revista „Albina românească” mi-a făcut onoarea să publice un reportaj în care descria modul cum duminicile și în alte puține ore libere, în jurul acestui calculator se strâneau, mai întâi tinerii, apoi tot mai mulți cetățeni, iar eu „navigam” cu ei până târziu, în noaptea, dornici să descoperim cât mai multe dintre noutățile lumii în care trăim și, de care, din păcate, satul românesc încă este rupt.

Era, pe atunci, o curiozitate la adresa patimii mele și a locuitorilor din Hurezani Gorjului pentru care trebuia să scot monitorul calculatorului pe fereastra biroului meu. Dar constat că acel caracter de popularizare sau de schimb de experiență de atunci, s-a transformat într-un program care-i ajută pe toți primarii să facă același lucru și, care, sunt convins, îi va instrui pe toți bibliotecarii sau referenții culturali ai comunelor cum să ofere în fiecare zi câteva ore educative de înalt nivel și chiar de necesitate de informare și calificare profesională, să pună-n aplicare posibilitățile de selecție valorică, mergând poate chiar la concurență cu lucrurile subculturale de pe atâtea mici ecrane.

Proiectele celei de a șaptea ediții a Consfătuirii CARTE o rețea internet de informare culturală, HARTA CULTURII ȘI INIȚIATIVELORE

Participanții la Consfătuire, reprezentanți ai filialelor județene și sucursalelor locale M.P.S.R și A.Co.R au constituit nucleul acestei rețele și fac apel la intelectuali, autorități locale și organizații neguvernamentale să sprijine un parteneriat pentru asigurarea unor « antene » formate din grupuri sau persoane în toate localitățile țării. Acestea urmează să conlucreze la realizarea și permanenta înnoire de date publicate și arhivate într-un website care, în baza unui regulament ce fixează domeniile consemnate și rigorile de exprimare, va avea șase meniuri, un forum organizat pe problematici, link-uri spre alte site-uri cultural-editorial-artistice sau ale primăriilor comunale făcând legătura între toate acestea, precum și sistem propriu de căutare, după cum urmează:

1. INFORMATII – ACTUALITATE

Rubrică înnoită săptămânal, unde orice vizitator al site-ului are la dispoziție un rând în care informează concis despre o noutate din domeniile prevăzute și un buton prin care va oferi link (spre propriul său website unde poate lărgi și ilustra informația prin texte, reproduceri și orice mijloc multimedia), în formatul următor:

A	B	C	D
Localitatea, organizația sau instituția respectiva	Denumirea noutății, apariției, evenimentului sau inițiativei	Data, preț, mijloace de acces sau participare	Link sau indicare website personal

Acest meniu permite afișarea informațiilor succinte venite din toată țara, atât de la „antenele” care au intrat în rețea, cât și de la noi vizitatori care vor menționa printr-o bifare în fereastra prin care transmit dacă vor sau nu vor să fie luați în evidența rețelei.

Vor exista în permanență două spații: cel al săptămânii în curs pentru informații la zi și cel al săptămânii ulterioare pentru anunțuri făcute din timp, asigurându-se între acestea un mod interactiv de trecere dintr-un capitol într-altul.

Prin regulamentul de funcționare afișat în permanență pe website, prin instrucțiuni tehnice publicate suplimentar alături de acesta și chiar printr-o instruire în întâlniri zonale organizate cu cei ce devin „antene” ale rețelei, se vor face toate precizările necesare fluidizării circulației informației în acest meniu care permite realizarea concomitentă, în rețea, de către toți vizitatorii, a unei acțiuni informative permanente pe harta virtuală a întregii țări, evidențiind din ce în ce mai amănunțit identitatea culturală românească în context european.

2. MONITORIZARE LUNARĂ SISTEMATIZATĂ ȘI HARTA CULTURALA A JUDEȚELOR ȚĂRII

Acest meniu compune cu adevărat harta virtuală deoarece apare chiar sub forma împărțirii administrative a României cu județele și Capitala.

Pe spațiul lui și cu mijloacele lui de programare lucrează redacția portalului selecționând și sistematizând lunar sau trimestrial informațiile introduse și înregistrate prin meniul nr.1, în așa fel încât prin click se trece treptat la următoarele faze:

- apare harta județului respectiv cu două liste: lista domeniilor prevăzute pentru informațiile noastre și lista localităților, organizațiilor și instituțiilor intrate în rețea;
- la deschiderea domeniului apar toate informațiile județene din sfera acestuia (de exemplu, în domeniul actualităților din viața cultural-artistică, se configurează harta culturală a județului marcată cu câte un însemn simbolic sugerând că e vorba de apariții de cărți sau publicații, spectacole, concerte, conferințe și simpozioane, manifestări populare, concursuri, lucrări de patrimoniu, inaugurări de lăcașuri de cultură, etc. din fiecare deschizându-se și o fereastră de text care descrie pe scurt evenimentul);
- la bifarea uneia dintre localități, organizații sau instituții, apar informațiile principale și de mai lungă durată introduse de acestea în meniul „Informații – actualitate” precum și linkul către website-ul personal al fiecăreia, din care se pot obține tot felul de alte detalii.

3. HARTA REALIZĂRILOR COMUNALE, A INIȚIATIVELORE LOCALE DE DEZVOLTARE ȘI A PARTENERIATULUI PUBLIC-PRIVAT

Este al treilea meniu în care, prin click succesiv apar:

- Harta țării și lista domeniilor de dezvoltare rurală, fiecare înscris cu câte o culoare;
- Harta țării și linii de legătură în culoarea domeniului respectiv de dezvoltare rurală, între localități care au stabilit forme asociative, parteneriate, consorții, schimburi de experiență, etc;
- Harta țării cu sublinierea în culoarea domeniului respectiv a localităților care propun și așteaptă din partea altora parteneriate și asocieri.
- Prin click pe fiecare dintre aceste hărți se poate trece la harta detaliată a oricărui județ iar, de la aceasta, la click pe lista localităților aflate în rețea, cu evidențierea realizărilor fiecăreia și posibilitatea de link pentru comunicare și informare directă cu site-ul primăriei respective.

Menționăm că aici sunt prevăzute deocamdată doar Consiliile Județene și Primăriile Comunale dar, în baza experienței primului an, meniul se va putea extinde la orașe și municipii.

ȘI ARTE științifică, artistică și inițiativă cetățenească CONTEMPORANE LOCALE ROMÂNEȘTI

**Romulus Turbatu-Editor
Coordonator-”Lamura”:**
Cititorii noștri de limbă română de peste hotare vor a vea un generos cadru de informare și afirmare.

Elena Stoica – Director Centrul pentru Conservarea și Promovarea culturii Tradiționale - Vâlcea:

Sunt numeroase și diverse manifestările culturale care – cu toate dificultățile ce se întâmpină-se organizează în județele țării. Din această perspectivă în județul Vâlcea există constante preocupări pentru păstrarea unor manifestări tradiționale, măturii elocvente ale civilizației rurale românești. Desigur, preocupări similare există și în alte județe ale țării, dar nu în măsura necesară informația menită să asigure popularizarea lor largă este asigurată. Informarea venită la timp și de la sursă s-ar putea înscrie ca un prim pas al unui amplu schimb de experiență, contribuind la o veritabilă stimulare a inițiativelor culturale de acest gen. Inițiativa Mișcării pentru Progresul Statului Românesc, care urmează să se materializeze în portalul „**Carte și arte**” în structura căruia extinderea informației privitoare la activitățile culturale din toate județele țării deține un loc distinct, se poate dovedi un puternic și permanent sprijin nu doar de natură informatică, ci menit să determine o autentică emulație creatoare. O amplă hartă la dimensiunile țării întregi care să cuprindă cele mai rezonante manifestări de cultură ar fi o realizare de care ar putea beneficia toți cei care se dedică promovării culturii tradiționale. Suntem de aceea cu sentimente depline alături de cei ce vor să materializeze oasemenea generoasă inițiativă mediatică.

**George Corbu
Președintele Uniunii Epigramiștilor din Romania:**

Inițiativa creării unui portal „Carte și arte” prin care să se realizeze o informație cât mai cuprinzătoare în legătură cu manifestările culturale din întreaga țară (aparitii de carte, expoziții de artă, spectacole, festivaluri folclorice, concursuri de creație ș.a.) constituindu-se în acest fel o veritabilă hartă a prezenței și dinamicii culturii în viața localităților urbane și rurale – privilegiind între altele principiul localismului creator formulat de Alexandru Dima – mi se pare nu numai benefică, ci urgentă, responsabilă în cel mai înalt grad de soarta spiritualității naționale și profund justificată în aceste vremuri în care cultura pare a nu mai figura printre prioritățile factorilor decizionali și ale instituțiilor abilitate cu asemenea atribuții majore. Între aceste manifestări ar putea să-și găsească un loc distinct și festivalurile și concursurile naționale de umor – epigramă și caricatură, fabulă și proză satirică, etc. – la a căror desfășurare Uniunea Epigramiștilor din România și Uniunea Caricaturiștilor Români sunt implicate activ și permanent, având în vedere faptul că anual în țară sunt organizate circa 20 de asemenea sărbători ale spiritului. ➡

4.MENIU DE ACCESARE SAU DESCĂRCARE A BIBLIOTECILOR VIRTUALE SAU A PRODUCTIILOR EDITORIALE CARE SE OFERĂ GRATUIT BIBLIOTECILOR COMUNALE ȘI BIBLIOTECILOR ȘCOLARE SĂTEȘTI

Prin acest meniu ne propunem să oferim în primul rând legături cu tot ce înseamnă gratuități de carte virtuală acelor biblioteci și școli care intră în rețeaua noastră ca „antene” și să facilităm asemenea relații, precum și cele comerciale între editori, difuzori de carte, organizații de spectacole, producători de CD-uri etc. și Consiliile Locale Comunale care își pot face proiecte culturale locale atât pe capitole prevăzute în bugetul local, cât și prin gratuitățile oferite de producătorii și instituțiile contactate de rețeaua noastră, facilitându-se apoi legăturile directe. Ținând seama de faptul că, din majoritatea localităților, librăriile au dispărut, prin aceste legături directe ce se vor stabili, noi vom stimula fiecare bibliotecă comunală sau orășenească să aibă un stand pentru vânzarea de carte, sau pentru ca, cititorii informați prin citirea titlurilor de noi apariții să facă direct comenzi. În acest mod și editurile își popularizează producția, dar și bibliotecile vor primi rabatul comercial oferit de acestea adăugându-l la fondurile de achiziții carte acordate de Consiliul Local.

5.MENIU PENTRU UNIVERSITAȚILE POPULARE

Legând în rețea unele Universități Populare existente și stimulând înființarea altora, redacția „Albina românească” realizează deja, prin colaborarea efectivă a personalităților academice din Consiliul Științific al Fundației Episcopul Grigorie Leu, mai multe module de programă analitică pentru diverse direcții în educația adulților. Textele, sau prelegerile filmate vor fi oferite prin acest meniu al portalului, pentru a putea fi preluate și prezentate oriunde în țară alături de expuneri ale unor conferențieri locali. La rândul lor, expunerile realizate pe plan local, vor putea fi preluate în rețeaua internet creată și făcute să circule între universitățile care au devenit „antene”.

6.MENIU DE EXPOZIȚII VIRTUALE DE ARTA PLASTICĂ ȘI FOTOGRAFICĂ, DE PREZENTARE A UNOR MUZEE SATEȘTI, COLECȚII LOCALE SAU PARTICULARE, MONUMENTE DE PATRIMONIU

Este ultimul meniu pe care ne propunem să-l realizăm în timp, pornind tot de la harta țării și a județelor, cu click pe locurile unde sunt cartografiate elementele de patrimoniu și prezentarea de albume virtuale cu imagini luate din ele sau reproduceri din expozițiile unor artiști, care să poată fi folosite și în cursurile de educare artistică școlare sau pentru adulți, dar și ca informație turistică în sprijinul localităților care vor să atragă vizitatori .

FORUMUL PORTALULUI

Pe domeniile de informație culturală, științifică, artistică, de inițiativă locale, de problematică cetățenească și a administrației locale, de forme asociative și de parteneriat public-privat vom face câte un capitol de Forum-Internet pentru dezbateri, răspunsuri la întrebări și consultații, având fiecare un moderator ales dintre personalitățile academice ale Consiliului Științific menționat. La rândul-i, acesta poate cere contribuția altor personalități pentru aprofundarea dezbaterii sau a consultanței oferite.

SISTEM DE CAUTARE SI FACILITAȚI FINANCIARE FĂCUTE TUTUROR PARTICIPANȚILOR LA REȚEAUA CONSTITUITA ÎN JURUL ACESTUI PORTAL

Supunem proiectul de față pentru finanțare, sponsorizare și sprijin tehnic tuturor firmelor prestatoare de servicii IT sau producătoare de echipamente și softuri IT, celor din telefonie mobilă, din comunicarea prin cablu și prin satelit, autorităților guvernamentale din comunicații, cultură, educație și programelor europene corespunzătoare obiectivelor noastre culturale și de stimulare a inițiativei locale. Subliniem că este vorba de două direcții concomitente:

1.Susținerea realizării website-ului prin finanțări și gratuități de servicii;

2.Stimularea funcționării „antelor” și a realizării propriilor lor siteuri în localitățile țării, prin gratuități sau discounturi la echipamente și abonamente pentru servicii, acordate Primăriilor Comunale ca și tuturor Consiliilor Locale sau Județene și altor instituții din subordinea acestora sau chiar societăți private, care se angajează să acorde un număr de ore de funcționare a echipamentelor și abonamentelor obținute cu asemenea reduceri, pentru toate formele educaționale locale: școală, bibliotecă comunală sau orășenească, universitate populară, cămin cultural, organizații culturale cu scop nelucrative.

PROIECTUL DE REGULAMENT

Regulamentul va cuprinde domeniile cărora le sunt dedicate meniurile și capitolele de forum ale acestui website: informația culturală, științifică, artistică, de inițiativă locale, de problematică cetățenească și a administrației locale, de forme asociative și de parteneriat public-privat, prevăzându-se, tot în aceste domenii, consultații, dezbateri și facilitarea de relații directe pentru asocieri și inițiativă comune bilaterale sau plurilaterale între membrii rețelei, adică cei ce devin „antenele” locale. Contribuind direct la realizarea unei asemenea rețele informative și beneficiind de toate facilitățile ce li se oferă prin ea, cei ce devin antene locale vor fi informați exact despre toate facilitățile financiare, sau donațiile de utilaje la care se angajează firmele de specialitate și instituțiile ce se înscriu să susțină acest sistem de lucru în rețea internet. Regulamentul va preciza, de asemenea, rigorile de exprimare, abordare tematică și orientare morală pentru toți cei ce introduc textele lor în această rețea, ca și dreptul organizatorilor de a le monitoriza siteurile pentru care cer link, privind respectarea acelorași rigori.Privind perfecționarea continuă a legăturilor în rețea, va propune consultări periodice on line sau în întruniri de reprezentanți, pentru clarificarea tuturor problemelor de funcționare apărute pe parcurs, îmbunătățirea tematicii abordate și a construcției computerizate, lărgirea ariei de adresare.

În funcție de finanțatorii, instituțiile și autoritățile care se vor implica, va preciza componența și modalitatea de alegere a Consiliului de Administrație.

OPINII DESPRE PROIECTUL „CARTE SI ARTE”

(continuare din pag1)

IONEL CHIRIȚĂ - Primarul Orașului Hârșova

Președintele Asociației Orașelor din Romania

continentului nostru, existența mai apropiată și comunicarea cât mai directă.

În acest context, o rețea de comunicare culturală prin forme moderne, care să ofere aceleași șanse de informare cetățenilor din diferite localități, aflate la diferite niveluri de contact cu cartea și mass-media, așa cum a fost propusă la recenta ediție a Consfătuirii Naționale a Intelectualilor de la Sate, realizându-se pe internet o Hartă Culturală a României aptă de a contribui la formarea și informarea celor care nu mai dispun de biblioteci, de librării și ale căror inițiative culturale, cu toate că supraviețuiesc, rămân necunoscute restului populației românești, este o propunere căreia îi apreciez nu numai valoarea educativ-cetățenească, ci și posibilitatea de realizare rapidă prin mijloacele tehnice de care dispunem astăzi.

Pe lângă faptul că inițiativa aparține acelor intelectuali devotați satului și formării educaționale în micile comunități care, prin grija unor asemenea apostoli au dat mari oameni ai țării, mă bucură mult faptul că într-un asemenea demers s-au implicat conștrați de-ai noștri, primari comunali cărora nu le este indiferentă identitatea culturală a localității lor, care se gândesc la viața spirituală a concetățenilor lor, la mijloacele de care pot să dispună școlile și bibliotecile lor și la existența benefică pe care localitățile o pot avea integrându-se într-un circuit cultural, printr-o asemenea rețea informativă.

De fapt, cum la noi diferența dintre oraș și sat nu este chiar atât de mare și, mai ales, legăturile dintre oraș și sat sunt temeinice aproape în fiecare familie, iar greutățile în reșezarea vieții culturale locale, agresiunea mediatică subculturală și problemele administrative ale școlilor sunt aceleași, ca reprezentant al primarilor din orașele țării nu simt deloc nevoia să mă disociiez de un asemenea demers ci, dimpotrivă, să-l susțin, să-mi afirm speranța că o asemenea rețea va asocia prin existența ei virtuală și multe dintre orașele

MARIANA GĂJU- primarul comunei Cumpăna
Vicepreș. al Asociației Comunelor din România:

străinătate, se afirmă în această direcție identități de viață culturală proprie, specifică și benefică pentru cetățenii lor, chiar în cartiere, sectoare și arondismente ale marilor localități. Dacă localitatea ideală este „după unii, cea în jur de 20 - 30.000 de locuitori, înseamnă că o asemenea comunitate poate căpăta identitate proprie înscrindându-se cu specificul ei pe harta culturală a țării.

Iată de ce susțin cu convingere proiectul de a se realiza pe internet o hartă culturală a țării la care să contribuim cu toții prin înnoirea informației care va defini, în contextul european în care am intrat, specificul românesc prin care noi ne aducem contribuția la dezvoltarea continentului.

Acesta este punctul meu de vedere în calitate de primar al unei comune, poate avantajate ca poziție, dar și cu oameni care m-au ajutat să redresez din plin viața culturală și spirituală, așa că intrarea într-o asemenea rețea ne va da posibilitatea să sugerăm și altora exemple de inițiative din realizările noastre.

În același timp, însă, în calitate de președintă a organizației județene a A.Co.R și de aleasă a primarilor din toată țara, nu pot să nu mă gândesc, în legătură cu acest generos și foarte bine venit proiect al unei rețele internet care să sprijine viața culturală a localităților țării, la acele comune dezavantajate, unde școlile, bibliotecile, așezămintele culturale ridică grave probleme. Față de bruma de bani pe care unele Consilii locale o pot da pentru mici înnoiri la fondul de carte, o legătură prin internet, cu tot ce înseamnă carte și informație virtuală, ar costa destul de puțin, dar ar putea aduce, pentru tineret și adulții cititori, legătura permanentă cu întreaga viață culturală. Dacă, în acest context, editorii din țara noastră, ar și dăruia gratuit unele cărți prin internet și dacă instituțiile și firmele interesate ar organiza scurte instruirii cu bibliotecarii în așa fel încât, împreună cu oamenii care se strâng la bibliotecă, ei ar „naviga” câteva ore pe internet oferindu-le tot ceea ce nu se găsește în rafturile bibliotecilor lor sărace, atunci am face în foarte scurt timp un pas imens pentru culturalizarea întregii populații de la sate.

Eu salut acest proiect; eu mă dedic lui și îi îndemn pe toți primarii comunelor noastre să facă la fel, iar firmele interesate, ca și alți sponsori posibili, să acorde gratuitități și facilități pentru ca să putem realiza cât mai repede acest lucru cu care ne vom mândri cu toții: HARTA CULTURALĂ A ROMÂNIEI CONTEMPORANE - fiindând în permanență pe internet, așa cum se spune în proiect: „într-un mod interactiv, realizându-se prin participarea tuturor localităților și oferind informație culturală tuturor locuitorilor acestor localități.

țării, bibliotecile orășenești care vor putea descărca de pe internet carte gratuită, casele de cultură care pot organiza cercuri de vizitatori ai site-urilor educative, universitățile populare cărora li se vor oferi cursuri și a căror nevoie se simte din ce în ce mai mult, mai ales pe tematica existenței noastre în cadrul familiilor Europei. Iar, cum acest portal internet inițiat își propune să acorde în egală măsură spațiu problematicilor și inițiativelor cetățenești, parteneriatului public-privat în inițiative de dezvoltare, sunt convins că primăriile orașelor, formele de asociere rural-urban în rezolvarea unor probleme zonale, vor afla, prin participarea lor la această rețea, modalități îmbunătățite de cooperare și de schimb de experiență.

Vreau, cu acest prilej, să subliniez valoarea foarte pragmatică a acestui proiect la care subscriu. Modul cum este gândită organizarea lui prin facilități făcute de către fiecare susținător: Instituțiile publice, în frunte cu primăriile, sunt chemate să pună, în timpul liber, dotările lor electronice la dispoziția programelor culturale educative, dar nu sunt excluse de la asemenea „donații virtuale” nici societățile comerciale, din sectorul privat, care vor s-o facă. Spre a încuraja asemenea gesturi, societățile care comercializează echipamente I.T. și cele care prestează servicii de comunicație, sunt îndemnate să ofere discounturi, prețuri preferențiale și gratuități clienților care se angajează la un număr de ore-internet pe săptămână acordat unor asemenea preocupări. Mai târziu, sau chiar concomitent cu aceasta, vom putea proceda la donații către școli și instituțiile culturale din partea celor care-și înnoiesc echipamentele și - de ce nu - la facilități de taxe sau la un timbru pe produse oferite de societățile comerciale din domeniu, în scopul întăririi pe o asemenea cale a vieții cultural-educative a orașelor.

Nu îndrăznesc încă să mă gândesc la prevederi în bugetele instituțiilor centrale ale statului care reprezintă formarea populației și identitatea noastră culturală, dar sunt convins că acestea vor veni în mod automat dacă noi, la nivel local, vom da exemplele de care este nevoie.

Sunt convins că în Comitetul Director al Asociației Orașelor din România, vom veni și cu alte idei de susținere a acestei inițiative care prezintă avantajul de a putea fi aplicată imediat, oriunde există sau pot exista mijloace internet și sugerez o licitație pentru stimularea donatorilor dintre firmele interesate.

OMUL ANTENĂ

Auzim foarte des la radio, în emisiuni de televiziune, citim prin ziare, este intrată în conștiința colectivă opinia că întotdeauna au venit vremurile peste noi(oamenii obișnuți). Se pare că nu am reușit niciodată să (ne) controlăm această “venire”. Așa și acum, cu tranziția de la ceva ce nu ne-a fost foarte clar, la ceva și mai neclar pentru foarte mulți dintre noi.

Situația ne-ar fi fost desigur mai favorabilă, dacă am fi fost informați și nu de cineva anume, ci chiar de noi înșine, prin acea dorință de cunoștere pe care doar limitările materiale ar putea-o înfrâna.

Un rol extraordinar în formare și cunoștere, în circulația rapidă a informației îl are internetul. Este și cel mai democratic mod de comunicare și exprimare publică, oricine poate fi prezent în marea rețea, respectându-i totuși regulile, dar complet liber fără nici un fel de cenzură și control al informației, exprimate de interese politice, așa cum se întâmplă în mediile tradiționale de informare.

Repetând istoria cu radioul și televiziunea terestră, apoi cu sistemele prin satelit, acum ne dorim cu toții să fim conectați la internet oriunde am locui. Pentru aceasta sunt furnizorii de internet, care promit cu toții viteze și trafic, superoferte și megareduceri. Există planuri și programe unele guvernamentale, altele pompoase și foarte costisitoare pentru introducerea internetului în mediul rural, în școli, în administrație și pentru publicul larg. Majoritatea lor se bazează pe proiecte finanțate din diverse fonduri și sunt în general proiecte destinate utilizării colective restrânse.

Cu cât sunt mai costisitoare, cu atât sunt mai mediatizate, deoarece beneficiază de bugete mari și interese pe măsură. Pentru potențialii beneficiari este bine că se realizează, e ceva mai mult decât deloc.

Imaginea este însă comparabilă cu cea de pe vremuri, a televizorului din căminul cultural în fața căruia se strâneau seara sătenii să vadă cu toții tejeurnalul și apoi eventual filmul. Deosebirea este că la un televizor se puteau uita treizeci de oameni, însă la un calculator poate lucra doar unul.

Dar cum spuneam, vremurile se schimbă repede. A venit vremea ca orice locuitor din mediul rural să aibă telefon și internet în casă fără să plătească o avere.

Sunt aproape 10 ani de când colind țara și instalez telefoane în locuri în care nimeni nu visa. Am avut parte de multe împliniri de acest fel. Oamenii care vorbeau la telefon și nu le venea să creadă. Trăiam

în acele momente sentimentul unei realizări deosebite; uitam chiar de bani, de afacere, treceam în planul absolut uman al relației cu cei cărora le instalasem telefoane.

Companiile, în general furnizorii de servicii, tratează relațiile cu mediul rural în cifre, simplu și sec. Oamenii sunt cifre, abonați care aduc bani. Pentru cei mai mulți trebuie să faci investiții foarte mari, nerentabile economic din cauza densității mici de populație.

Grație sistemului în care am crezut și pe care l-am promovat (CDMA în banda de 450 mhz), a serviciului integrat voce-date Zapp furnizat de Telemobil, instalarea unui telefon în varianta fixă pentru voce și acces la internet este foarte ușoară și accesibilă imediat.

La inițiativa firmei **Centrul de Comunicații**, în baza colaborării cu Federația Administrațiilor Locale din România, Asociația Orașelor din România, **cu sprijinul și implicarea activă a Asociației Comunelor din România**, dorim să facem și mai accesibil serviciul oferit de **Zapp**, prin telefonia fixă **Zapp FixTel**, pentru tot mai mulți locuitori din mediul rural și din alte zone în care comunicarea mai este o problemă.

Răspundem în acest fel și ne oferim colaborarea în cadrul inițiativei Mișcării pentru Progresul Satului Românesc, privind alcătuirea unei rețele de “antene” culturale, în cadrul proiectului “HARTA CONTEMPORANĂ ROMÂNEASCĂ A VIEȚII CULTURALE ȘI INIȚIATIVELOR LOCALE”

Florin MAN

Director de Programe-Centrul de Comunicații

NOTA REDACȚIEI:

Vedem în articolul de mai sus cum, o primă ofertă a și apărut. Ea nu pare a fi doar o ofertă comercială ci, așa cum am solicitat în apelul nostru, are o credibilă bază tehnică oferind o soluție concretă de conectare facilă la internet. Suntem convinși că mai există și alte soluții tehnice care corespund, mai ales condițiilor din ruralul românesc și că cercetarea în domeniu va fi sensibilizată de apelul nostru, contribuind atât cu soluții tehnice cât și cu programe care să faciliteze funcționarea unui asemenea portal, iar firmele comerciale, conștiente de necesitatea aportului social pe care îl presupune un asemenea demers, vor face reduceri, facilități și donații pentru ca să putem da fiecărei localități a țării șanse egale de racordare și afirmare în această rețea.

BUNUL COMUN AL CETĂȚENILOR ROMÂNIEI ȘI DATORIA GUVERNĂRII DE A LE ASIGURA FOLOSIREA LUI

Pentru a nu se întâmpla cu biocombustibilii ceea ce s-a întâmplat cu înstrăinarea petrolului românesc!

NU VREM SĂ AVEM ȘI UN „BIO-PETROM” CU CAPITAL MAJORITAR STRĂIN

Înainte de toate cred că trebuie să fie limpede că pasivitatea sau pseudo-intervenția devin vinovate sau chiar ucigașe. Într-o epocă în care semnalele ne arată că apocalipsa ecologică a demarat, într-un context în care nu se face nimic sau aproape nimic pentru reducerea noxelor combustibililor fosili sau nucleari cu toate că pătura de ozon continuă să se îngusteze aducând pârjolirea a milioane de hectare, cancerizarea viului, efectul de seră, creșterea oceanelor cu toate că vizibil catastrofele schimbării climatice inducând numai pierderi cum sunt inundațiile, seceta prelungită, alunecările de teren și recesiunea economică fără precedent, într-un timp în care în loc să stopăm treptat, dar ferm, încălzirea globală participăm impasibili la distrugerea echilibrului terestru și deci la anihilarea treptată dar sigură a condițiilor necesare desfășurării normale a vieții, la nimicirea biodiversității planetare.

Acestui spectru al poluării globale i se adaugă la noi permanența insecurității energeticii poluante și nesiguranța bugetară cauzată de șantajul petrolier și al gazelor

Această epocă a dependențelor politico-economice și a poluării generalizate trebuie încheiată. Acest capitol al existenței noastre poate fi și trebuie închis. Avem nevoie de o schimbare radicală. Trebuie să ne regăsim prioritățile și să înțelegem că astăzi problema Nr. 1 a României este **reorientarea unei părți considerabile a agriculturii spre producția de energie curată.**

Se discută aprins în aceste zile, de bugetul pe 2007, de standarde europene, de scumpirea gazelor, de dezvoltare durabilă, de scumpirea energiei termice de programe post-aderare, dar și despre culoarea hârtiei igienice la parlament.

Toate aceste dezbateri, reale sau marginale riscă să rămână forme goale de conținut dacă nu vom aborda frontal și pragmatic necesitatea schimbării radicale a opticii dezvoltării dacă nu vom aborda frontal

prioritatea **lichidării crizei energetice prin reorientarea, de primă urgență spre energii curate, biocombustibili, biodieselii.**

Numai pe această cale putem obține stabilitate economică, independență energetică, măsuri eficiente pentru stăvilirea poluării regionale și globale. Trebuie să fim conștienți că schimbarea radicală pe care o propunem reprezintă un proiect strategic de anvergură națională și importantă istorică. Brazilia utilizează 85 % din consumul motoarelor cu ardere internă biocombustibili.

Producția totală a Braziliei de ethanol pe 2006 este de 4,2 miliarde galoane, 819 milioane de galoane reprezintă exportul pe 2006. Brazilia a devenit lider mondial al producției de energii curate. Nu trebuie să uităm însă strâns legat de producția de etanol, că e totodată lider mondial și în producția de zahăr, sfecla de zahăr cultivată pe 8,5 milioane km² fiind materie primă a etanolului:

Potrivit datelor ARIS (Agenția Română pentru Investiții Străine) numeroase firme de peste hotare fac investiții masive (mai ales în județele sudice) pentru a achiziționa terenuri agricole, fie, de la producători, rapiță, soia și floarea soarelui.

Un joint-venture americano-canadian e pe cale să inaugureze în România o fabrică de ethanol. Sunt angajați în cumpărări de terenuri în județul Călărași companii olandeze iar în achiziții de materii prime pentru biocombustibili firme portugheze, germane, spaniole etc.

În 2006 suprafața cultivată cu produse bio reprezintă cca 70.000 ha, adică sub 1% din potențialul nostru agricol. Studiile de specialitate arată că agricultura noastră ar putea produce biomasă pe 10-15 % din suprafața agricolă. Asta în ceea ce privește plantele oleaginoase din care se extrage metanolul, spre deosebire de cele zaharoase (sfecla și trestia de zahăr) din care se fabrică etanolul.

Deci e vorba să cultivăm pe 1-2 milioane

ha (incluzând dealuri și pârlagele) rapiță și alte plante dar nu pentru a exporta materie primă ci biocombustibili.

În disperare se caută alternative la importurile noastre de combustibili fosili:

Se încearcă parteneriate pentru energii regenerabile (forța vântului, soarele, valurile pot produce cum se știe energie curată)

Președintele României reiterează un rol important al cărbunelui în balanța energetică.

Din păcate energiile curate, alternative nu pot reprezenta în balanța energetică decât un procent infim de o cifră iar readucerea în prim plan a combustibililor fosili nu poate fi decât o cărpăceală contrazicând și măsurile care se iau pe plan mondial împotriva degradării mediului, a poluării generalizate.

Este momentul opțiunilor

1.Să rămânem în continuare exportatori, de astă dată de biomasă dar și victime împacate cu soarta lor, al șantajului gazo-petrolier

Sau

2.Vom produce singuri biocombustibili necesari economiei, devenind autonomi energetic și deci real independenți.

În urmă cu câțiva ani participând la București la lansarea uneia din cărțile sale Directorul Institutului de veghe mondială reputatul ecologist Lester Brown exprimă o idee de sinteză.„Socialismul a pierdut pentru că n-a respectat legile pieții. Capitalismul poate pierde dacă nu va respecta legile naturii.”

Vă invit să gândim împreună cum am putea da viață proiectului național al treceri la biocombustibili.

Să nu mai exportăm biomasă pentru alții s-o producem și s-o folosim noi înșine și să exportăm și altora produsul finit: biocombustibili.Să transformăm acest proiect într-un program viabil.

-Cum poate prinde, rapid, în câțiva ani, viața acest proiect ?

Rămâne să dezbatem în comisii specializate: care sunt șansele de implementare, de primă urgență ale unui program de anvergură națională și europeană construcția unei Companii Naționale a Biocombustibililor pe bază de parteneriat acționari stat-privat, proiect – secvență crucială în dezvoltarea durabilă a României moderne.

CÂTEVA ELEMENTE PENTRU O POLITICĂ NAȚIONALĂ ÎN DOMENIUL PROMOVĂRII BIOCMBUSTIBILILOR

Precizări naționale

Conform Agenției Internaționale a Energiei materialul produs prin fotosinteză precum: lemnul, plantele sau deșeurile agricole ori municipale, fac parte din biomasă. În Politica Națională pentru Energie din SUA, biomasă cuprinde culturile agricole, deșeurile din agricultură, pădurile rapid crescătoare (sunt cruțate pădurile naturale), deșeurile forestiere, deșeurile avicole.

Biocombustibilii sunt substanțe de tipul esterilor, eterilor, altor tipuri de substanțe obținute din biomasă celulozică. Se adaugă și biogazul și, în perspectivă, și hidrogenul obținut din biomasă. Procedurile pe bază de bioalcooli sunt alternative la benzina convențională, iar cele obținute din plante oleaginoase (esterificate sau nu) înlocuiesc, parțial sau total, motorina, de unde numele de biodiesel.

Pentru politica românească de valorificare a biomasei se propune definiția cea mai cuprinzătoare, aceea din SUA, care include și pădurile rapid crescătoare. Argumentare: teren disponibil, utilizare și la fabricarea hârtiei și celulozei; nevoia unor reforestări rapide a suprafețelor de teren defrișate aluziv, ameliorarea climatului din sudul țării.

Obiectivul politicii de promovare a biocombustibililor

Obiectivul ar trebui să fie o sinteză între cerințe de cercetare:

- valorificarea în scop economic și ecologic, prioritar a deșeurilor de biomasă (din agricultură, silvicultură, ferme agricole);

- punerea în valoare a terenurilor agricole prin culturi destinate obținerii biocombustibililor și ca sursa de biomaterii prime non-alimentare;

- aport la balanța energetică deficitară a României.

Cele trei cerințe pot defini noțiunea de „interes național” în domeniul biomasei și astfel, obiectivul politicii poate fi formulat astfel: „Valorificarea biomasei în interesul economiei naționale”.

Dimensiunea economică

Potențialul de biomasă are valori aproximative; se apreciază că numai 2-3% din acest potențial este valorificat în prezent, 87-88% din el fiind transformat, în zona rurală, în energie termică.

Din cele 8 mil tep/an biomasă (mai exact, 7,6 mii tone echivalent la 318,109 mil Mj/an), 4799 mii tep/an revin cerealelor, paielor, corzilor de la vița de vie, 545 mii tep/an reprezintă deșeurile organice urbane, 487 mii tep/an – deșeurile de lemn, iar lemnul din pădure, lemnele de foc, totalizează alți 1175 mii tep/an [7]. Biogazul (deșeurii organice din ferme și complexe zoo) intervine cu 588 mii tep/an.

Sectorul utilizării însumează 550 cazane pe bază de lemn pentru obținerea de apă caldă pentru termoficare, 16 boilere pentru încălzire urbană, cu o putere instalată de 80MW și 15 mil sobe și cuptoare ce funcționează cu lemn și deșeurii agricole, destinate încălzirii caselor și preparării alimentelor.

După unele opinii [6,8], dacă 10% din suprafața țării s-ar cultiva cu rapiță s-ar putea asigura necesarul de combustibil întregului parc de mașini din agricultură. Din 400.000 ha cultivate cu plante ce conțin zahăr (tip sorg, de pildă) s-ar obține etanol și pe această bază, înlocuitori ai benzinei.

Prof. dr. Toma George MAIORESCU

SINGURANȚA ENERGETICĂ PRIN FACILITĂȚI ȘI IEFTINIRI ACORDATE POPULAȚIEI ȚĂRII

Ioan ERHAN Vicepreședinte al Asociației Generale a Economistilor din România - AGER, Gheorghe MANEA, vicepreședinte al Mișcării pentru Progresul Satului Românesc, Ștefan RAGĂLIE membru al Asociației de Management Ecologic și Dezvoltare Durabilă, propun:

BUNUL COMUN AL APELOR ROMÂNEȘTI DĂ DREPT LA PREȚURI SCĂZUTE PENTRU CETĂȚENII ROMÂNIEI

(continuare din pag 6)

1. Pe termen foarte scurt, până la venirea iernii, se consideră oportună distribuția prioritara a energiei electrice provenite din surse hidroenergetice (și care costă cu circa 50 la sută mai puțin decât energia electrică provenită din arderea combustibililor fosili sau din energetica nucleară) către populație și instituții publice.

Energia electrică din surse hidro (pondere de circa 16 la sută în totalul energiei electrice după proveniență) acoperă cu prisosință necesarul populației și al instituțiilor publice.

În condițiile în care sursele de energie ale României au fost externalizate (soluție ilogică economic, politic, strategic, social), prețul energiei nu va mai depinde de costurile de producție, ci numai de interesele proprii străinilor: populația va suporta aviditatea pentru profit rapid și maxim al noilor proprietari. În gestiunea guvernanților români rămâne, încă, hidroenergia care ar putea fi folosită în interes național (noțiune neuzuală în ultimii 16 ani) și, mai ales, în interesul celor săraci.

Dirijarea energiei electrice provenite din surse hidro către sectorul de afaceri nu este agreată de UE, fiind o subvenție mascată, (preț mai redus decât al energiei electrice de pe pietele UE), iar folosirea ei în scopuri de speculă (cumpără ieftin, vinde scump) nu este de acceptat. Utilizarea în amestec cu energia termoelectrică, pentru a-i scădea prețul acesteia din urmă, nu mai este posibilă din cauza privatizării sectorului termoelectric.

Singura soluție rațională este distribuția către populație la prețul ce reflectă costurile mai reduse pentru generare. Instituțiile publice (școli, cămine, spitale etc.) se înscriu

în aceeași logică a folosirii avantajului comparativ al hidroenergiei în interes național.

2. Aproximativ 10.000 gater (după aprecierile noastre) prelucrează anual circa 14 mil. mc lemn, rezultând aproape 3 mil. mc echivalent lemn sub formă de rumeguș.

Populația din mediul rural are nevoie, pentru încălzire, de circa 1,5 mil. mc lemn/an, combustibil ce se obține astăzi, pe piața nereglementată, care comercializează și lemn din tăieri ilegale din pădure.

În Europa există o gamă foarte diversificată de instalații simple de compactare/brichetare uscată a rumegușului de lemn pentru a se obține un combustibil similar lemnului, folosit la încălzirea locuințelor. O asemenea instalație se fabrică și la Brașov de către o întreprindere particulară. Prețul ei variază între 10-30 mii dolari, în funcție de capacitatea de compactare și de prezența anexei de uscarea a rumegușului, dacă acesta are o umiditate prea mare.

Obligația - prin lege - ca fiecare gater să-și aibă, în completare, și o instalație de compactare a rumegușului ar face ca în circuitul economic național să apară 1-2 mil. echivalent mc lemn, sub forma de brichete, acoperindu-se astfel, necesarul de combustibil din mediul rural și salvând de la taieri mii de hectare de pădure. Suplimentar, se evita poluarea apelor curgătoare și a terenurilor agricole cu rumegușul depozitat sau îndepărtat haotic în mediul înconjurător.

Știind ca multe gater funcționează ilegal, este momentul de a face ordine în domeniu: inventarierea celor autorizate, obligarea lor de a se dota cu instalație de compactare (sau de producere de electricitate, prin ardere într-

un cazan) într-un interval de maximum trei luni, interzicerea depozitării rumegușului pe sol și pedepse foarte aspre pentru cei ce-l aruncă în apele curgătoare, inclusiv ridicarea autorizației de funcționare. Gaterelor ce funcționează ilegal este normal să li se interzică funcționarea și să suporte rigorile legii. S-ar face ordine în gestiunea pădurii, a lemnului exploatat, a furnizorilor și destinatarilor cherestelei, s-ar plăti impozite la buget, mediul ar fi protejat.

Efortul financiar suportat de patronii gaterelor este minim în cazul investițiilor în instalațiile de compactare a rumegușului, iar recuperarea investiției este sigură pe termen scurt, existând o piață potențială de 1,5-2,0 mil. echivalent mc rumeguș compactizat.

Cele două soluții propuse sunt logice economice, nu pun probleme de tehnică, investițiile au valori modeste în cazul instalațiilor de brichetare a rumegușului, iar efectele pentru populație sunt pozitive și imediate. Se îndepărtează perspectiva „prețurilor letale” ale energiei pentru populația săracă și apare și o alternativă - inexistentă astăzi - la firmele ce au preluat sursele de energie ale

României.

Soluțiile simple propuse spre a fi aplicate imediat vor avea sprijinul întregii populații; împotriva lor pot acționa cei ce exploatează ilegal pădurea, afaceriștii ce trăiesc din tranzacții cu energia de sorginte hidro. Această balanțare, puternic deplasată către grupurile de interese, poate fi răsturnată în favoarea populației, logicii, ordinii, prin luarea în considerare a interesului național.

Au decidenții actuali capacitatea de a înțelege și aplica interesul național ?

Vă facem cunoscută

O NOUA ȘANSA PENTRU COMUNELE DIN ROMÂNIA, PROGRAMUL DE GRANTURI MICI AL GEF

Acest program de finanțare vine să acorde acoperire pe o nișă existentă în mediul rural în privința abordării practice a unor soluții pentru dezvoltarea durabilă a comunităților rurale și în asigurarea unor mijloace durabile de trai și creșterea implicării locale la luarea deciziilor.

Impacturile asupra mijloacelor durabile de trai ale programului abordează aspecte privind nevoile de bază, condițiile socio-economice, sănătatea, educația și reducerea sărăciei.

Impacturile asupra creșterii implicării locale la luarea deciziilor implică: o participare mai activă la procesul de luare a deciziilor, o mai bună organizare, îmbunătățirea capacităților de reprezentare și promovare, precum și îmbunătățirea mediului juridic și politic care afectează grupurile vulnerabile și marginalizate.

Fondul Global de Mediu (The Global Environment Facility - GEF) este un organism internațional unic menit să asigure protecția mediului la nivel global. Misiunea sa, modul de coordonare și gestionare, precum și procedurile sale interne constituie răspunsuri inovatoare în spiritul și mandatul Summitului Pământului de la Rio de Janeiro din 1992.

Lansat în 1992, GEF SGP sprijină activitățile organizațiilor non-guvernamentale (ONG) și comunitare (OC) din țările în curs de dezvoltare al căror scop este reducerea schimbărilor climatice, conservarea biodiversității, protecția apelor internaționale, reducerea impactului poluanților organici persistenti și prevenirea degradării solului, generând în același timp mijloace de subzistență durabile.

Finanțat de GEF ca **program corporativ**, GEF SGP este implementat de PNUD în numele a trei agenții de implementare GEF și executat împreună cu Biroul Națiunilor Unite de Servicii pentru Proiecte (UNOPS).

Obiectivul de dezvoltare al GEF SGP este de a asigura beneficii

globale în ceea ce privește mediul în domeniile conservarea biodiversității, reducerea schimbărilor climatice, protecția apelor internaționale, prevenirea degradării solului și eliminarea poluanților organici persistenti prin inițiative și acțiuni la nivel comunitar.

Nici un alt program de finanțare derulat în prezent nu abordează un domeniu atât de vast de teme - conservarea biodiversității, prevenirea schimbărilor climatice, protecția apelor internaționale, reducerea POP și gestionarea durabilă a terenurilor - alături de dezvoltarea durabilă a comunității și activitățile practice care generează în cele din urmă un impact la nivel local și global.

Cele patru zone geografice ale țării care sunt vizate de GEF SGP în perioada fazei operaționale nr. 3 sunt enumerate mai jos:

I) Județele Maramureș, Bistrița Năsăud, Suceava, Neamț, Harghita, Mureș, Cluj, Sălaj, Bihor și Satu Mare (CB, SC, AI, MDT, POP);

II) Județele Galați, Brăila, Tulcea și Constanța (CB, SC, AI, MDT, POP);

III) Județele Caraș Severin, Mehedinți și Hunedoara (CB, SC, AI, MDT, POP);

IV) Coridorul verde al Dunării inferioare (AI, CB).

Un proiect este eligibil dacă vizează cel puțin un domeniu de interes GEF SGP în cadrul zonelor geografice selectate.

Suma maxima pentru un grant alocat de GEF SGP este de 50000 USD.

Fiecare proiect va trebui sa aiba o cofinanțare de minimum 35% (recomandabil 50%) din costurile totale ale sale. Din totalul cofinanțării se recomandă ca 50% sa fie monetara si 50% in natura.

Se primesc în mod continuu concepte și idei de proiect, iar formularul și strategia sunt disponibile la adresa <http://www.undp.ro/environment/sgp>.

Pot fi finanțate și activități de elaborare a strategiei de dezvoltare locala durabila, pe langa activitatile practice ale proiectului. Persoane de

FEREASTRĂ SPRE NOI ÎNȘINE, PRIDVOR SPRE VIITOR

Direcția Județeană Dolj pentru Cultură, Culte și Patrimoniu Cultural Național, Asociația Culturală Pro Europa LAMURA și Revista europeană de cultură și educație națională, editată la Craiova, LAMURA își exprimă atașamentul total și susținerea ferventă față de unul dintre cele mai inspirate, binevenite și necesare proiecte lansate la cea de-a VII-a ediție a Consfăturii Naționale a Intelectualilor de la Sate (3-5 noiembrie 2006, Bușteni): **CARTE ȘI ARTE – o rețea Internet de informare culturală, științifică, artistică și o inițiativă cetățenească prin care se va realiza HARTA CONTEMPORANĂ ROMÂNEASCĂ A VIEȚII CULTURALE ȘI INIȚIATIVELOR LOCALE.**

Modul cum a fost gândită, structurată și prezentată această inițiativă – atât la reuniunea națională din Bușteni, cât și în corespondență ulterioară, prin e-mail – ne determină să ne exprimăm atașamentul total și entuziasmat la acest proiect cultural de anvergură națională (deocamdată!) care poate să deschidă noi, nebănuite, rapide punți de comunicare eficientă, reciproc benefică – veritabile ferestre spre noi înșine, pridvor spre viitor, având ca temei România profundă, adică aceea care vrea și știe să dăinuiască, pe mai departe, ca popor, NU să decadă la stadiul larvar, colcăitor, de populație oarecare, fără identitate spirituală și rectitudine morală, fără conștiință națională și fără demnitate umană.

Plasându-ne sub zarea de lumină a încrederii în forțele noastre unite, a convingerii că numai și numai împreună vom avea șansa de a surmonta provocările globalizării, ale începutului de mileniu (ce fi-va religios ori nu va fi defel! – apud André Malraux), vă propun să parafăm proiectul și legământul nostru prin cuvintele sacre NIHIL SINE DEO.

Doamne, ocrotește-i pe români! Și apără-i de ei înșiși.

Dan Lupescu

Scriitor, Director al Direcției Județene Dolj pentru Cultură, Culte și Patrimoniu Cultural Național

MONOGRAFIILE LOCALITĂȚILOR NOASTRE ALE CĂROR ÎNNOIRI CULTURALE VOR FI MAI BINE ȘI MAI PROMPT CUNOSCUTE

Corina MIHĂESCU – **Stilul Vișoreanu**, editura Contrast, 2006

Olăritul și farmecul aparte al acestei îndeletniciri strămoșești reiese cum nu se poate mai bine din acest volum editat sub egida Fundației „Niște Țărani.” Undeva în ținutul Vâlcei, un meșter olar, fiu de țăran, Victor Vișoreanu, a reușit să dea viață unor nepieritoare modele de „străchini” sau „taiere”. Artistul, căci fără îndoială aceasta este titulatura cea mai nimerită, a plecat pe ultimul drum în 1993, lăsând în urma sa o colecție impresionantă de creații; Din nou trebuie adăugat că, deși poate în pripă s-ar subestima ceramica, separând-o de marile valori, s-ar face o confuzie impardonabilă. Vișoreanu a impus un stil special, apreciat la scară largă. Din păcate nu pot să nu remarc înclinația tot mai accentuată către kitsch, prost-gust sau cum s-o mai numi treaba de mântuială, a tot mai multor olari, care, impun o direcție falsă, în totală neconcordanță cu ceea ce presupune folclorul autentic. Pentru că acesta este rezultatul care ar reieși în urma unei comparații între ce se fabrică acum și ceramica lui Vișoreanu. Desigur, comparația nici nu-și are locul. În orice caz, albumul Corinei Mihăescu constituie un veritabil „dicționar” pentru identificarea esteticului pur-sânge, nealterat și totodată o pledoarie invincibilă a promovării frumosului.

Dicționar Geografic al județului Gorj, Târgu-Jiu, 2002

Întotdeauna cultura a fost mereu la înălțime în Gorjul postdecembrist. Cel puțin la nivel de inițiativă, argumentele sunt imbatabile. Acest Dicționar Geografic întărește acest bilanț pozitiv, dacă ținem cont de faptul că în nenumărate județe, nu găsești așa ceva decât dacă scoțocști prin arhive și biblioteci. Astfel, în conținutul acestei lucrări minuțioase sunt prezentate succint, de la A până la Z, localitățile plaiurilor lui Brâncuși, Argezi sau ale domnului Tudor. Bineînțeles, salahoria la cărămidărie n-a fost o solitară trudă la galere; nu mai puțin de 85 de cadre didactice au cules datele pentru întocmirea acestui dicționar, nouă trecute deja în neființă. De altfel și bibliografia consultată dovedește că nu e deloc floare la ureche să termini un asemenea proiect. Dicționarul, coordonat de Dr. Dragoș Bugă, Constantin Cucută – între timp trecut în neființă și prof. Maria Suciu, a fost tipărit sub tutela Societății de Geografie din România – filiala Gorj și al Institutului de Geografie al Academiei Române. Menționez că satul bunicului meu, Cleșnești, nu e trecut pe vreă hartă. E prea mic. Sufeream în sinea mea când, în școală, noi, băieții, ne strângeam la hartă și fiecare trebuia să pună degetul pe satul unde merge prin vacanță și eu spuneam mereu pas. Ei, bine, mi-am dat seama că lucrarea de față nu se reduce la ceva de umplutură, superficial, prin prezența satului Cleșnești, însoțită și de o prezentare concisă.

contact: Mihaela Dupleac – Coordonator național al Prog. GEF de granturi mici; E-mail: mihaela.dupleac@undp.org, tel: 0727-226290 Fax: 021-224 42 68
Roxana Schiopu – Asistent de program E-mail: roxana.schiopu@undp.org, Tel: 0727-226291 Fax: 021-224 42 68

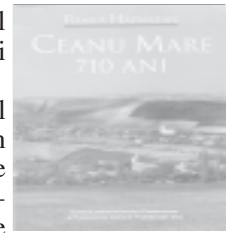
Vă dorim succes tuturor celor interesați de dezvoltarea mediului rural din România, care este o bogăție prin potențialul agro-cultural conservat în situ și care este bine să fie transmis într-un mod respectuos generațiilor viitoare, acordând astfel respect celor care l-au îngrijit pentru noi, iar nu în ultimul rând, acord cinstire Celui din care, prin care și pentru care sunt toate lucrurile și care a venit să se nască ca om pe pământ, ca și noi să învățăm să trăim pentru veșnicie cu El, Domnul și Mântuitorul Isus Cristos.

Marin-Gavrilă MARC

Director executiv Filiala Județeană Cluj a Asociației Comunelor din România

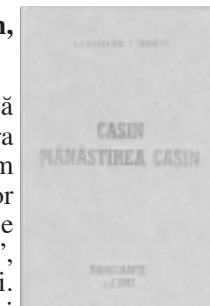
Remus HĂDĂREAN – **Ceanu Mare 710 ani**, Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Cluj, 2005

Ardealul, cu un cer veșnic mai viu decât albastrul spălăcit al mărilor dinaintea liniei de orizont, pare un imens lăcaș sfânt, peste care soarele răspândește o tămâie magică. Undeva în inima unei Transilvanii martire, ce-a înviat mereu din negura doliului, împrăștiat între coline cu mult verde și galben șters, se găsește satul Ceanu Mare. Când vorbești despre Ardeal, parcă trebuie să-ți chibzuiești cu multă pricepere cuvintele pentru ca nu cumva să deformezi câtuși de puțin sacralitatea acestui ținut unde pioșenia este la ea acasă, deoarece nici un retuș de revizuire nu poate renova păcatul. Și mai degrabă ceva te împinge către arhaicul acoperit de colbul tăcerii. Satul, iar nu localitatea, Ceanu Mare – așa cum ești deprins să spui din reflexul blestemat al rutinei anevoioase, a împlinit în 2003 nu mai puțin de 710 ani de la prima atestare. Inițiatorul monografiei de față, Remus Hădărean, pentru a imprima o dinamică impecabilă, nu a pornit la drum de unul singur, ci a apelat la câteva ajutoare ce s-au ocupat de anumite capitole. Astfel, această metodă de implicare a unui colectiv în alcătuirea monografiei s-a dovedit mai mult decât benefică oferind o perspectivă largită asupra satului Ceanu Mare.

Gheorghe I. SIMION – **Cașin - Mănăstirea Cașin**, Editura Magic Print, Onești, 2003

„Pe-un picior de plai/ Pe-o gură de rai...” Se spune că aceste metafore ar fi cele mai frumoase din literatura noastră. Dar unde oare o fi acest plai de legendă? Am descoperit din această monografie că obârșiile versurilor de mai sus se găsesc în satul Cașin din județul Bacău. De aici ar fi cules Alecu Russo celebra baladă „Miorița”, prelucrată și finisată mai apoi cu har de Alecsandri. Autorul monografiei, profesor de istorie, fiu al satului Cașin, s-a străduit să strângă laolaltă toate materialele despre Cașin, într-o impresionantă „Lecție de istorie”, așa cum își numește proiectul Gheorghe Simion. Practic, legende, tradiții, ipoteze istorice și arheologice bine consolidate, dau un farmec deosebit acestei monografii bine încheiate, relevând două sate cu un trecut deosebit, plin de viață. Valea Cașinului e o zonă prea puțin cunoscută din acest punct de vedere. Și poate că într-un fel ar fi mai bine dacă ar rămâne așa, ținând cont de transformările radicale pe care le presupune dezvoltarea turistică.

Alexandru DUMITRIU

NU UITAȚI ABONAMENTELE LA:

Albina românească

SE MAI POT FACE DOAR ACUM PENTRU ANUL 2007

ANUNȚ UMANITAR Paroha Aprozi, orasul Budesti, jud. Calarasi face apel prin preotul paroh Gheorghe Boerescu pentru donatii și sponsorizari pentru renovarea Sfintei Biserici. Orice suma poate fi depusa în contul RO08CECECL0236RON0155172 deschis la CEC Oltenița, județul Călărași.

*Restituirea poeziei:***Mibu Dragomir****Presimțri**

*Acolo, pe-a infinitului vale,
între brațele galaxiei, spirale,
cum sună oare versurile lor?
Ce trepte-ncearcă melodiile lor?
Ne vor orbi, ca sorii nou-născuți?
Vor trece-n noi cu nori necunoscuți?
Cuvintele vor zvâcni să se-adune
ca o noapte cu puzderii de lune?
Cum suieră ritmurile primăverii
în armonia răsturnată, din anti-materii?*

*Din limba pământescă, primul cuvânt
pe care-l vor ști ei, va fi „Pământ”,
și vor privi, negăsindu-l, în zare,
spre punctul fratern al sistemului Soare.
Și-apoi? Cum vor suna cuvintele mele,
ecouri izbite de viduri și stele?
Cine se va apleca peste marginile*

- galaxiei,

*adunând toate cioburile poeziei,
trecându-le-n scris de comete
dintr-o planetă în limba altei planete?
Unde se vor privi față în față
cântecele dintr-o viață și din altfel de*

viață,

*vărsându-se unele-n altele
și reînflorind într-un singur corimb,
ca timpul în spațiu și spațiul în timp?*

*... Adeseori, întregul Univers
îmi pare presimțirea foșnită-a unui vers
și-aud, la răscrucea nopților mari,
omenirile căutându-se prin codrii stelari.*

Steaua vestește

*Au fost tinereți cu nopți reci,
cu arborii trotuarelor fără clorofilă,
semn ascuns în hrisov, cu milă,
boemei provinciale de secol XX.*

*Zoreau frunțile senine spre Sud
în bisericuța din Pamplémousses,
unde fremăta firul stelelor, ud,
pe scânteierea dunelor de sus.*

*La marginea orașului unde fugeam
de brutalul Maiakovski, mujicul boem,
aștepta, la coliba pîndarului fără geam,
Francis James, cu un ultim poem.*

*Și pe străzi- o, serile orașului modern !-
cum urla verhaeren, cu furnalele roșii !
Suia, prin fum, steaua Mântuitorului
etern
și îl urmam, deși cântau cocoșii.*

**(N.R. Cu titlul schimbat, poezia
fusesese mai înainte publicată și în
modul următor**

Înger condeier

*Au fost tinereți cu nopți reci,
cu arborii trotuarelor fără clorofilă,
semn ascuns în hrisov, cu milă,
boemei provinciale din veac XX.*

*Zoreau frunțile senine spre Sud,
în bisericuța din Pamplémousses,
unde fremăta firul stelelor, ud,
pe scânteierea dunelor de sus.*

*La marginea orașului, unde fugeam
după Maiakovski, colegul boem,
aștepta, la coliba pîndarului fără geam,
Francis Jammes, cu un ultim poem.*

*Și pe străzi -o, străzile orașului modern !-
cum urla Verhaeren, cu furnalele roșii !
Suia, prin fum, steaua celui Etern
și îl urmam, deși cântau cocoșii.*

*Prea albi, heruvii transfigurați de-
ngenuncheri,
șopteau, stins, verseturile neiertătoare.
Frate, frate, mâna dreaptă mă doare
și sunt atât de puțini condeieri !*

Chilia poetului

*Înfiorat arăta chilia.
Faust veghea, ochi clar de bolnav
Din perete privea Istrati Panait grav,
să-nlăture stihia.
Sângerau, afară, cireșii în rod
și tremurau lacrimile viorii.
Călcau, nepăsători, călătorii,
peste destinul nostru de voievod.
Numai cărțile minunilor din Orient
desfășurau, în litere strâmbe, rețineri.
În via violetă pământul convalescent
și Edgar Allan Poe agoniza-n poezii tineri.
Destăinuită era taina, prea grea;
cerneala mântuitoare înșira, fir cu fir,
minunățiile vieții tumultuoase din cimitir,
licărul încet ce ne minuna,
bieți dumnezei. Cum ne priveau
sărmanii oamenii pletele, hârtiile,
și nu ne știau bucuriile,
clișeele ce, în noi, darnic, răsunau !*

Plânge pescărușul

*Plânge pescărușul, norii fug amari,
satu-ntreg visează vînători bogate.
Scoicile-și țes, leneș, perlele curate,
marea își foșnește frunzele ei mari.*

*Oare nu-i, iubito, pân-la tine drum?
Singur stau pe plaja rece și pustie...
O, ce ciudă-mi este pe mitologie:
n-ai putea din valuri să-mi apari acum ?*

Mireasma ta

*Mireasma ta nu s-a desprins de mine,
nici țipătul, când m-auzeai venind...
Cânta la geamuri iarna un colind,
și ne-ngrozea, tăcuți, de-atâta bine.*

*Ca vântul stând în el nehotărât
priveam spre zarea-n viscol amestecată.
De care viscol fugi, și de urât,
fecioara mea, minciună neminițită ?*

*E doar a mea ninsoarea care vine,
zadarnic sună-același vechi colind...
Mireasma ta nu s-a desprins de mine,
doar țipătul, când m-auzeai venind.*

A-mbătrânit...

*Ambătrânit și vița mea de vie,
și s-a sălbăticit de necules.
În curtea casei, vechea florărie
stă zgribulită într-al iernii miez.*

*Și eu port vițe albe pe la frunte
dar inima-mi zvâcnește, ca și-atunci.
O, inimă, nîcîcînd nu te vei umple,
nîcîcînd ceva din tine n-ai s-arunci !*

*Rup frunzele uscate sub picioare
și bolta înnegrită geme-ncet.
Un soare palid, bolnav de lingoare,
stropoște prin grădină cu regret.*

*Și, iată, singur și chircit de brumă,
uitat de toată lumea, un ciorchin.
Bătrâna viță-atât a dat acuma,
un strop stingher, trei boabe de rubin.*

*Le gust, și-s acre de sălbăticie.
La anul nici atît nu vei mai da ?
De ce te zbați, o, mlada mea de vie ?
Ce gând te-a străbătut, inima mea ?*

Creanga

*Cerul tot s-a-mpăunat a ploaie,
bat salcâmi-n crengi un tact nebun,
și o creangă-n mine iar se-ndoaie,
dar de ce se-ndoaie n-am să spun.*

*Când așa, mutește, ca un tată
vădov, legănând un prunc de-un an.
Câmpul bea puhoai și se-mbată,
ceru-i ca și mine, de catran.*

*Ploaia mea, prietenă ursuză,
nu te-opri din urlatu-ți de loc,
mă săruți cu fulgere pe buză,
mă-nvelești în toga ta de foc.
Noi ne știm durerile prea bine,
sunt al tău în ropotul nebun.
Iar se-ndoaie creangă grea în mine,
dar de ce se-ndoaie n-am să spun !*

Autoportret

*Tot orașul mă știe. Am 20 de ani,
cravată roșie ca sîngele de vită,
am părul negru, plete de țigani,
privirea nesigură și mâna obosită.
Port ochelari cu rame negre și mari,
fumez tutun calitatea III, ordinară,
mă plimb pe Strada Mare în fiecare
seară,
Și-s foarte cunoscut de cărciumari.
Îmi place să beau vin mult și prost,
să declam versuri de Mac Antoniu,
și să mă prindă deseori târziul,
umblând pe stradă fără niciun rost.
În fiecare primăvară mă îndrăgostesc
și scriu, pe noapte, un caiet întreg.
Mă laud într-una, și-apoi mă reneg,
urăsc viața, o-ndur și-o iubesc.
Știu să joc șah, table și, mai rar,
cu fratele Mac o partidă de bile.
Cresc cu grijă cireada mea de zile,
destinul meu de autentic voluntar.*

*Sunt prea puțin inteligent pentru că
trăiesc,
scriu prost pentru că mi-e lene.
Iarna, mă vedeți printre copaci și
troiene,
cum înjur, fac versuri și-nnebunesc.*

Ideologie

*Se sfârșise viața-n Univers,
Planetele-și vedeau, întunecate, de
mers,*

*ducând în rotogoale uriașe,
biblioteci, coloane și orașe.*

*În Mater, soarele central,
se adunaseră spiritele bune,
iscate din tăcerile nebune
de-un spirit nou și genial.*

*În cârd treceau pe lângă el
și-i întindeau flacăra mâinii.
-Vom fi, din nou, vijelioși, stăpânii,
cu mâna și gândirea de oțel.*

*Vom coborî spre polul negativ
să cucerim tot iadul inactiv.
N-au fost, pe când erau vii,
supușii noștri-n colonii ?
Tu împărat al spiritelor toate,
ne vei conduce iar, armate.
Mâine va fi o Moarte nouă,
și spiritele n-or fi despărțite-n două.*

*El, Ideologul, surâdea, înalt:
-Da, vom cuceri tărâmul celălalt !*

Fecioara în negru

Lubito, vorbele tale sunt cupole
din prea nestins, nepământean cristal,
îmi pierd surîsul, ca un zbor inegal,
în clinchetul inelelor din metalicele
tale viole.

Tu mi-ai citit din „Bilitis cântă”.
te iubesc, te iubesc,
toate miresmele privirilor tale cresc,
când zăpezile lunare pe clavecin se
frământă.

Parcă se întorc paserile de anul trecut,
ori navele-necate scrâșnesc dintru
afund ?
te iubesc, te iubesc, mă cufund
în apele cerului tău netrecut.

...Și, fiindcă marea pasiune a lui Mihu Dragomir era ea, în fiecare săptămână, “Dintre sute de catarge”- rubrica sa din “Tînărul scriitor” și “Lucefărul”, să lanseze câte un tînăr, îi însoțim aceste pagini comemorative cu debutul unei eleve din Mizil:

Așa era mereu: străzi prăfuite și din când în când o bancă din lemn la câte o poartă; o bătrână își plimba cu drag nepoții, căruțele treceau grăbite la oraș, iar clopotele bisericii răsunau satul în zilele de duminică... apoi tinerii mergeau la horă, la mult așteptata sărbătoare unde se legau prietenii, iar mai apoi logodne.

Mămică, auzi bre ?! mă lași matală și pe mine pân' s-o sfinți Sfântu' Soare la horă, că-i adunat mai tot satu', numai eu nu-s și cu Aurica, a din margine, că a zis taică'su, om aspru din fire, ca nu carecumva să-l facă de pomină cu șortu' ăla de pe acasă. Si ea stă și plânge, iar mamă'sa o bate și ea, că vezi tu chipurile n-ar înțelege greutățile părinților.

-Las' că așa îi trebuie, când a cerut-o de nevastă Marin a lu' Oprea, a zis că fata lor a făcut școală și nu ia un orișicare, și uite-o unde-I acuma, nu mai are timp nici să mai vadă ceru' cum s-aprinde dimineața. Orbecăie mereu, ba pe la câmp, ba merge cu căruciorul la moară, și tot nu-i mulțumește pe ăia bătrâni. A, și tu moțato, să nu-ți prind picior pe la horă, că n-am două fete mari. Până o mărităm pe soră-ta, doar n-o fi foc, s-o vedem colea la casa ei, și apoi om mai vedea noi ce-om face și cu tine. Voi, ăștia tinerii, numai distracții fără rost aveți în capetele alea seci; și nedusa asta de sor-ta în loc să pună ochii pe un băiat calumea, nu joacă deloc, stă de mămăligă pe margine. D'apoi, ce-o fi crezând ea, că lumea-i așa cum o vede ea în cărțile alea pe care într-o zi am să i le pun pe jarul încins din sobă. Carpete n-ați mai cusut deloc, tu habar n-ai să brodezi și pe deasupra mai ești și stângace la treburile gospodărești. Vino maică cu mintea la cap și apucă-te serios de treabă, mai toacă și tu la ratele astea, pune-le apă, du-te de mătură, să te vază lumea că ești vrenică, poate cine știe, mâine-poimăine...

Viață

*Ai, viață, m-ai strâpuns ca un burghiu
și se putea și altfel, și tii prea bine.
Dar pe spirala sensului tău viu
eu, altfel, nu mă-ncăieram cu tine.*

*și-acum, când muguri noi mă năpădesc,
și-am învățat ce-i sila de cuvinte,
din rădăcini adânci mă răsucesc
ca un sistem solar, dar mai fierbinte...*

Geniu

Fratele Maiakovski se sinucide
cu fiecare ivire a zorilor, când noi,
oamenii noi, căutăm gâtul viilor
spre a patetiza.

Un vardist cumsecade ne-a înjurat,
văzând hainele noastre soioase
și mersul destrăbălat.
Îți amintești prietene Sava Năstase ?
Ți-am vorbit despre Gutzkow și
Nietzsche,

și ai crezut că-s un nebun
ce-și risipește talentul pe țuică și tutun
și nu știe ce zice.

Orașul dormea, casele reci
ne rezemau în drum spre nemurire.
Ce măreți suntem, poeți ai secolului
XX,
întorși cu facla-n mână, spre cartea de
citire.

Deoparte

Avenit și seara
când te gândesc ca pe-o carte.
Te gândesc, și pot să te las deoparte.
E seara cu ace de gheață,
când nu știi de-i seară sau dimineață,
e-o seară atât de a mea
încât mă sufoc de mine în ea.
Numai pe mine
Nu pot să mă gândesc ca pe-o carte
pe care-o-nchizi, și o lași deoparte...

Un drum de țară

-D'apoi, eu mamă dragă ți-am mai spus ție că soră-mea ,Magdalena nu ține deloc la Sandu lu' Gheorghită, și mi-a zis mie că nu-i place nici lada de zestre ce i-ai pregătit-o.

-Adică io cu taică'tău i-am aranjat să fie colea la o casă de cărămidă, nu din chirpici, să stea cu socrii, oameni avuți, că de, ăștia au doar un singur copil și ea face și nazuri, da nerecunoscătoare mai sântei, nu vâ e milă că am muncit din greu să v-am crescut. Ce-o fi vrând, să se ducă după amărâtu' ăla de Simion, care n-are nici după ce bea apă, nici pământ, de niciunele, doar vede bine că și noi sântem bătrâni, cât o fi crezând că mai stă pe urechile noastre ? Ia du-te să cheam-o încoace și dacă își mai strică ochii cu' litrili" alea mărunte în loc să coasă o carpetă, o ciufulesc de nu se vede.[...]

Apoi tatăl fetei ieși din cameră și începu să îngâne așa ca pentru el: „,Ei, așa-I cu tinerii ăștia, visează o îndrăgosteală fără griji, ei nu știu ce e mai bine pentru ei, de parcă io am ales-o pe mamă'sa, era mai înstărită decât alealalte, așa a fost să fie m-am obișnuit cu ea, și ea cu mine, nu am ce-i reproșa, necazurile prin care am trecut ne-au unit ,acum nu ne mai trebuie nimic, doar să le vedem la casele lor și cu copiii. Așa a fost mereu, omul trebuie să facă lucrurile cum i-ar veni lui mai bine ,copilăriile astea ar trebui date la o parte.“

-Tată, haide repede că a venit a lu' Gheorghită s-o ceară ,cică au pus și nunta(striga fata cea mică)

O bătrână își plimba cu drag nepoții, mașinile se grăbeau spre oraș, iar clopotele, ca niște strigăte își aveau ecoul în ceruri.

Carmen Zafiu

Romanță

E un singur salcâm
la hotar de tărâm,
lângă da, lângă nu,
între mine și tu.

*E o singură stradă
între noi și baladă,
între stele și ploi,
între visuri și noi.*

*E un singur cuvânt
între nori și pământ,
între noapte și zi,
între-a fost și va fi.
Și salcâmu-i uscat,
și pe stradă-a-noptat.
Doar cuvântu-i știut,
și cuvântu-i tăcut.*

REVISTE DE LA CARE PORNEȘTE REȚEAUA NOASTRĂ

În urmă cu 10 ani, în 1996, la Bolintin Vale, localitate cu o îndelungată și semnificativă istorie, atestată documentar în 1433, apărea revista *Sud*, rod al inițiativei a „câțiva bolintineni și câțiva giurgiuveni” cum reamintea fondatorul și directorul omul de cultură C. Carbarău, a acestei publicații lunare de cultură, editată de fundația „Dimitrie Bolintineanu”. În mod paradoxal, deși în paginile de istorie Bolintin Vale se poate afla adesea implicat, în privința tradiției publiciste nu există „o moștenire chiar mărunță la care să se raporteze prezentul”. Le-a fost dat, așa dar unor mari entuziaști să izbutescă, vreme de zece ani, cu pasiune și sacrificii, să editeze această revistă „într-un buzunar al sărăciei”, iar publicația să-și dobândească o tot mai largă recunoaștere. Stau dovadă mesajele de apreciere adresate din partea unor publicații culturale (revistele „Dacia literară”- Iași, „Bucovina literară” – Botoșani; „Porto Franco” – Galați, „Oglinda literară”- Focșani, „Litere”- Târgoviște, „Pro Saeculum” – Focșani) dar și cele purtând semnătura unor prețuiți creatori – Fănuș Neagu, Horia Gârbea, Liviu Ioan Stoiciu ș.a.

Citându-l pe Xenopol – „Publicațiile provinciale fac să conlucreze intens poporul la munca culturală, pe lângă că răspândesc idei și gustul frumosului în cercul îngust în care trăim”- directorul revistei, C. Carbarău se întreabă, în editorialul numărului jubiliar „Dacă s-ar putea spune că revista *Sud* a urmat îndemnul marei istoric.?”

Firește, răspunsul se află în aparițiile care au marcat pozitiv viața noastră spirituală în ultimii 10 ani, cum o atestă și antologia tipărită cu acest prilej jubiliar, în prezența în paginile revistei a unor creatori de valoare din spațiul mirific al Bărăganului, dar și de pe întreg cuprinsul țării, în modul în care redacția s-a implicat în continuarea Concursului național de creație literară „Dimitrie Bolintineanu” ajuns, iată, la cea de a XXVII-a ediție, concurs pus sub patronajul poetului ce și-a aflat odihna de veci în biserica din localitate. Fie și dacă s-ar face numai bilanțul tinerilor care au beneficiat de-a lungul celor 27 de ediții ale concursului de recunoașterea aptitudinilor creatoare de către juri în a căror competență s-au aflat scriitorii de marcă și ar fi îndeajuns pentru a sublinia meritele Fundației „D. Bolintineanu” și ale revistei „Sud” în realizarea unui climat de emulație spirituală, creatoare în această zonă a țării. Să consemnăm, în finalul acestor rânduri ce se doresc a fi și un colegial salut pentru momentul de bilanț sărbătoros al unui deceniu de apariție al revistei „Sud”, verdictul juriului (Teodor Vârgoliciă, președinte Horia Gârbea, C. Stănescu, Florentin

Popescu, C. Carbarău, membri) față de numeroși participanți la recenta ediție a concursului de creație: Poezie: Viorica Schipor (Suceava) premiul I, Aida Ruxandra Hancer (Suceava), premiul II, Teodor Barbu (Drăgășani), premiul III; Proză: Anilu Adam (Focșani), premiul I, Ruxandra Giorgiana Pascu (Târgoviște), premiul II, Georgeta Jeanina Țenea (Rm. Vâlcea), premiul III; Eseu: Ana Maria Blănaru (Iași), premiul I. Și, „La mulți ani !”

Continuă să ne sosească la redacție, din diverse colțuri ale țării, reviste de cultură care, prin conținut, prin opțiunile spirituale și prin calitățile scriitoricești și publicistice ale multora dintre colaboratori îndreptătesc satisfacția de a constata că voința de a se atașa unor valoroase tradiții intelectuale este mai puternică decât angajarea unui cerc restrâns de falși elitiști în vinovate acțiuni demolatorii. În pofida unor atitudini excesive și excomunicative, ce par a-i persecuta psihic pe unii condeieri „iviți” peste noapte și grăbiți să se expună ironic prezentului și nelegitimării viitorului prin afirmațiile scrise în gazete exclusiviste ori spuse pe la diverse televiziuni îngăduitoare cu impostura briganzilor semidocti, în paginile revistelor, la care ne vom referi succint în continuare, apar studii, eseuri, anchete, creații literare, artistice ce vădesc existența unei reale conștiințe intelectuale. Încrederea în premitatea unor idei și idealuri sociale și estetice care i-au animat pe marii înaintași în opera lor creatoare și în activitatea civică.

Argumente nenumerate și profunde

pot fi astfel identificate în excelenta revistă „LAMURA” nr. 7,8,9 – iulie-august-septembrie-2006 (director fondator Dan Lupescu, director Ovidiu Ghidirmic), revistă care prin arhitectura tematică și prin exemplara ținută spirituală a materialelor găzduite – se justifică a fi cu adevărat „revistă europeană de cultură și educație națională”. Din bogatul sumar al celor 60 de pagini semnalăm doar câteva titluri, conștienți că spațiul tipografic ne constrânge la a nu menționa altele la fel de valoroase și importante: „Lecția lui Maioreșcu” (de Ovidiu Ghidimiu); George Bacovia (de Constantin Coroiu), Mihai Eminescu” (de Tudor Arghezi) un text inedit de Marin Sorescu, „Vlad Țepeș bolnav de polivalență și ambiguitate”, „Meșterul Manole (de Gorge Munteanu), „Al. Piru- Istoricul literar (de Simona Ștefania Lupescu) suită de convorbiri cu Paul Everac, Ovidiu Ghidimiu, Miltiade Nemoiu, Teodor Oancă, evocarea poetului Patrel Berceanu, prematur dispărut, precum și competențele comentarii

critice asupra noutăților editoriale

De la Drobeta Tr. Severin, primim revista „CALIGRAF” (Anul VI, nr. 8 (63), 2006 director Romulus Cojocaru) revistă care și-a constituit deasemenea, un profil distinct, acordând spații largi publicării creațiilor lirice. În acest număr oaspete de onoare și onorat de revistă este :Varujan Vosganian, căruia îi sunt publicate, în două pagini, versuri în nota subtilă, intelectuală a recunoscutului cărturar. Remarcabile sunt poemele semnate de Viorel Mirea, aflat într-un moment fast și rodnic al maturității evoluției sale lirice ca și mesajele lirice mascate de o nostalgie de tulburătoare emoții datorate lui Ioan Șerban Drincea.

Mai remarcăm, din cuprinsul „Caligrafului” incitantul jurnal de călătorie datorat poetului Nicolae Dan Fruntelată (Cerul Madridului), Cronica literară semnată de Constantin

Cubleșan, eseurile semnate de Mircea Popa („Ovidiu Drâmba sau valențele scrisului enciclopedic), Costel Pateu („Fericirea ca o figuratie”), Marian Barbu (Echivalente lirice”), Eugen Darcescu (Poezia mistico-religioasă. Structură și integrare). O revistă cum s-ar spune, de citit și de ținut minte.

În revista „VALAHIA” (nr. 23, septembrie 2006), publicație a județului Giurgiu cunoscutul prozator Radu Theodoru publică un nou fragment, al 8-lea, dintr-un Roman de dragoste” prin care se anunță o carte de vaste cuprinderi și adânci reflecții asupra unor ani ce-și așteaptă încă desfășurările pe măsura complexității lor. Prof. dr. Cristian Schuster evocă momentul de acum 1900 de ani când a fost cucerită Dacia de către împăratul Traian, insistând cu vizibile semnificații asupra realităților din Dacia de dinainte de romani, antropologul Alexandru Comșa publică o binevenită contribuție privitoare la „Getodacii în lumea de dincolo”, Mircea Alexa își continuă călătoriile prin presa vlăsceană”, pe urmele evenimentelor din războiul de întregire a neamului, referind asupra discutării la Giurgiu de către generalul Averescu a despăgubirilor de război, iar Traian Popa, duce mai departe studiul său destinat evocării lui „Ion C. Brătianu- ctitorul României moderne și creatorul Partidului Național Liberal”.

De la Dor Mărunt din Bărăgan, generosul Marin Toma ne trimite revista „DOR DE DOR”, în cuprinsul căreia locul privilegiat revine, ca de obicei poezilor de toate vârstele de toate culorile, realizând, într-un fel, o hartă lirică a țării, pe firmament lăsându-se văzute nume deja cunoscute, dar și posibile promisiuni pentru viitor. Sita timpului va avea, oricum de unde să cearnă metaforele viabile. Până atunci însă un plus de

exigențe estetice ar putea proba mai elocvent discernământul critic al redacției. Se citește cu interes: articolul scriitorului Nicolae Rotaru - „În contra Românofobiei” evocarea poetului Traian Lalescu, la treizeci de ani de la încetarea din viață, începutul unor nuvele „Osânda năpârcii” de Gabriel Fănescu, „La taifas cu ieșeanul Vasile Ilucă despre cărțile sale” și, cu deosebire, evocarea de către scriitorul Florentin Popescu a artistului fotograf Vasile Blendea, prea devreme trecut în lumea umbrelor.

Dintre publicațiile primite în ultima oră la redacția revistei „Albina Românească” ne-a reținut în mod aparte atenția publicația de specialitate a așezămintelor culturale din Gorj, „REVISTA JIULUI DE SUS”. De ce în mod aparte ? Pentru că prin întreg sumarul revistei se dovedește cu adevărat preocuparea colectivului redacțional de a se implica în cercetarea actualității sociale și culturale a localităților rurale, de a diagnostica exact pericolele ce pândesc păstrarea tradițiilor și a elementelor perene ale civilizației rurale. În acest sens, pledoaria scriitorului Ion Cepoi pentru consolidarea identității comunitare în condițiile apariției unuia dintre „cele mai grave fenomene perturbatoare cunoscute de societatea românească antedecembristă – desocializarea” ni se pare a merita o atenție deosebită, iar rolul monografiilor și al înființării de muzee sau colecții muzeale, conceput de autor ca modalitate de a transmite celor ce vin după noi istoria, arta și tradițiile” zecilor de generații antemergătoare este indiscutabil. De altfel, întreg sumarul revistei este conceput pentru a propune răspunsuri concrete „nevoii de tradiții”, pentru care se pronunță și Stelian Florescu. Prezentarea unor experiențe existenziale în timp („Tradiții și obiceiuri calendaristice, locale din Bărbătești – Gorj” de Teodor Titu Frumușelu, „Icoana de vatră în Oltenia de sub munte” de Pompiliu Ciolacu, „Monografia comunei rurale Bălești” de Pr. Ioan Mălăeșcu, „Ultima evaluare a scoarței oltenești” de Al. Tzigara-Samurcaș, „Scoarța gorjencească” în stilizarea cultă a Aretiei Tătarăscu de Octavian Ungureanu, „Olăria timpurilor noi; dela 1700 până astăzi” –Glagova, Târgu Jiu, Ștefănești, Arcani, Peșteana” de Barbu Slătineanu, „O vatră folclorică de referință: grupul de la nord-vest” de prof. univ.dr.Gheorghe Oprea, „Valori expresive ale graiului gorjenilor din zona de nord a Amaradiiei de prof. Haralambie Bodescu ș.a., propunându-se astfel articole ale unor contemporani, ori retipărindu-se studii ale unor personalități în domeni; toate laolaltă au darul să evedențieze existența unei viziuni coerente în ceea ce privește păstrarea și promovarea civilizației rurale.

Nicolae DRAGOȘ